

Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné! Předplatné na jeden rok je 38,10+ 1,90 (HST) = 40 kan. dolarů Cena 1,88 + 0,12 (HST) = 2,00 dolary.	Agreement # 40005374/ Registration # 09089		Telefon: 416/530-4222 647/728-0654 Praha: 222-261-811 E-mail: abe@zpravy.ca abe@satellite1-416.com
	<i>Datum, dokdy jsou noviny předplaceny, je v pravém horním rohu štítku!</i> ISSN 1186-9283 (Print) ISSN 1923-1784 (Online)	J Time Committed À dé lai convenu	

No. 6.

(496.)

Vol. 22.

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

satellite

1-416

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
satellite1-416.com — zpravy.org — zpravy.ca — spravy.ca

Thursday,

March 22,

2012

232,8°C

Není to zas tak vysoká teplota a číslo zřejmě nikomu nic neříká. I v češtině se kniha Ray Bradburyho, kterou přeložili Jarmila Emmerová a Josef Škvorecký jmenuje *451 stupňů Fahrenheita*.

Přiznám se, že vždy mě fascinovala tato stupnice, která se jmenuje po německém fyziku Danielovi Gabrielu Fahrenheitovi (1686-1736) a která vznikla v roce 1724. Kdysi mi Paul Wilson, když jsem se nelichotivě zmínil o severoamerickém měrném systému, zatímco ve světě se používá SI (System International), rozhořčeně vysvětlil: „Co je to metr? Co si pod tím můžeš představit? Nic. Zatímco yard je jeden krok. Co je to centimetr? Co si pod tím můžeš představit? Nic. Zatímco palec odpovídá lidskému palci...“ A podobně je tomu i s Fahrenheitem. Dlouho jsem žil v představě, že nula stupňů byla dlouhodobě nejnižší teplota a 100 stupňů dlouhodobě nejvyšší - rekordní teplota. Jenže ono to nebylo tak jednoduché. Německý fyzik Fahrenheit určil 0°F smícháním chloridu amonného, vody a ledu a jako horní hranice měla být teplota lidského těla 98°F. Každopádně to nebylo tak jednoduché, ani příliš vědecké, natož přesné. Pamatuji se však, že převést teplotu z Fahrenheita na Celsia je poměrně jednoduché: od teploty udané ve Fahrenheitově stupnici se odečte 32, násobí se to pěti a dělí devíti.

Jak vysvětloval Eman Habásko mladší v *Mužích v offsidu* svému otci Emanu Habáskovi staršímu, když ten se podívoval, jak přihlouplá mají anglické kluby jména, že jiný kraj, jiný mrav. Zrovna tak je to s Fahrenheitem a Celsiem. Tuhle jsem šel po ulici a vidím auto s ontarijskou značkou BLBY 661. V Čechách nebo na Slovensku by asi nikdo s takovou značkou nejezdil, zde v Kanadě je takových jezdců nejméně 661. Takže opět jiný kraj jiný mrav.

Proč se tedy i v Čechách, kde Fahrenheituovu stupnici nepoužívají, vžil pro knihu Ray Bradburyho název *451 stupňů Fahrenheita*, zůstává otázkou. Málokdo tedy ví, že se papír vznítí při teplotě 233°C. Symbol hořící knihy nám spíš připomíná postavu Matěje Antonína Koniáše z 18. století, jak nám to vyobrazil Alois Jirásek v *Temnu* než velitele Beattyho z románu amerického spisovatele.

Knihy jsou, jak u Jiráska, tak u Bradburyho něco, kvůli čemu se podstupuje oběť, persekuce, někdy i život. Tištěné slovo mělo váhu. V knihách byla moudrost, historická zkušenost. Z první cesty na Západ do Anglie v roce 1968, jsem si vezl plný batoh knih. Jel jsem stopem a když jsem slézal v Doveru z nákladáku, batoh mě stáhl dolů z kabiny a mírně jsem se zranil. Na štěstí mně po převozu do Francie v Calais zastavili nějací Češi, omluvili se, že mě nemohou vzít, protože jsou plní, ale jestli by mi mohli pomoci. Řekl jsem, že mám plný ruksak knih. Vzali je s sebou. Mezitím byl 21. srpen 1968 a na knihy jsem zapomněl, byl mezi nimi i *Rampouch* od Andreje Siřavského. Někdy na podzim, když jsem nebyl doma se u nás zastavilo auto a neznámí lidé mi přivezli knihy. Nevím, jak se jmenovali, nemohl jsem jim nikdy poděkovat.

Knihy jsem vezl svým známým do Jugoslávie na dovolenou a když jsme se loučili, tak nařídil můj kamarád své ženě, že nesmí mýt nádobí a pak mezi špinavé hrnce v třicetistupňovém horku (tedy kolem 90°F) zabalil cenný kontraband pěkně do igelitu, aby se to neumastilo. I kdyby celník otevřel kufr auta, šel z toho takový smrad, že by ho okamžitě zavřel.

A najednou jsme v době, kdy o knihy není zájem. Lidé nabízejí knihy po rodičích zadarmo, ale nikdo je nechce. Nejprve knihy nahradily časopisy, pak noviny, nyní noviny nahrazuje internet.

Můžeme pozorovat, jak na hokeji, v kině, v divadle, o přestávce koncertů lidé mačkají svoje blackberry a ipady. Viděl jsem, jak na fotbale novináři sledovali na počítači jiný zápas, než který se právě odehrával. Nervózně skákali z jednoho webu na druhý.

Denně vidíme desítky neštěstí, stovky zranění, nespočet branek a druhý den znovu. Pořád dokola. Studenti na univerzitách musí prostudovat stovky publikací, ale přečíst si knížku nemají čas. Při tom jsme stále přesvědčováni, že je to skvělé, ale že musíme držet krok. I na poslední schůzi torontské odbočky se objevil návrh, že problém je v tom, že nepracujeme se sociálními médii.

Možná je to pravda, ale spíš je problém v tom, že nemáme co nabídnout. Druhý problém je v tom, že hovoříme řečí, které už mladí lidé nerozumí. Program Sdružení neoslovuje. Požadavky Sdružení jsou z roku 1990. Výjimkou je snad jen požadavek o změně občanství. Ale i zde se probudilo Sdružení poněkud pozdě a zákon o občanství je v platnosti již téměř dvacet let.

Podíváme-li se na to, co je hlavním problémem studentů v ČR a v Kanadě, tak je to velice podobné. Není to jen zavádění školného, ale je to stále větší omezování akademických svobod. Přeměna vysokých škol na akciové společnosti. Nemožnost uplatnit se po studiu v oboru. Někdy je to promyšlený odpor jako v Montrealu nebo v Praze. Jindy je to výbuch přetopeného kotle jako tento víkend v ontarijském Londonu.

Knihy dnes není zapotřebí pálit jako je to v románech Ray Bradburyho či Aloise Jiráska. Pomalu zmizí z povědomí lidí. Není ani takovou tragédií, že se nebudou tisknout v současné formě a že budou třeba v elektronických čtečkách. Problém je spíš v obsahu. Mladí lidé žijí ve virtuálním světě a ten je zcela odlišný od reálného světa kolem nich a odvykli tomu, že by ještě něco, ať již je to výtvarné umění či literatura, mohlo jejich život reflektovat.

Aleš Březina

Děkovný pugét pro Elišku Wagnerovou

Před odchodem Elišky Wagnerové z Ústavního soudu vyjádřili (nezávisle na sobě) dva brilantní právníci vzdělání na Západě jistou obavu, abychom to s oslavami nepřepískali. Zvláštní starost. Mám spíš obavu, že to nedopískneme. Přes remcání, které zaznívalo v poslední době i v tomto sloupku, přece odchází největší osobnost „druhého“ Ústavního soudu. (Tomáš Němeček LN). Advokát L. Müller, který nám zasílá pravidelně informace o mnoha procesech se zasloužil o dva nálezy: *I nehmotná újma při nezákonném věznění je plně odškodnitelná. (I. ÚS 85/04, případ jehovistického odpírače vojny Choděry)* a *Svoboda svědomí - „hluboce pocíťovaná povinnost jednat tady a teď - je hodna ochrany (Pl. ÚS 42/02)*. Od té doby Nejvyšší soud ČR vyhověl 168 dalším stížnostem pro porušení zákona v obdobných kauzách,

Opačného názoru je premiér Nečas, který 12. března 2012, na Elišku Wagnerovou nebývale ostře zaútočil a zpochybnil její nezávislost a den, kdy Wagnerová končí jako soudkyně ÚS, považuje za “svátek české demokracie”.

Nečase rozčílilo prohlášení, v němž Wagnerová charakterizovala vládní reformy jako “šílené a asociální”. Podle Nečase je takové politické prohlášení od ústavního soudce v rozporu s nezávislostí soudu a je “skvrnou” na jeho pověsti.

“Pokud to mám říct otevřeně, tak jsou šílené, asociální, a já nechci žít ve státě, který se chová jako asociál,” odpověděla Wagnerová v deníku *Právo* na otázku, jaký je její osobní názor na vládní reformní zákony, jejichž projednávání u ÚS už se nebude účastnit. Soudkyně končí ve funkci 21. března.

K ostrému vyjádření Petra Nečase na adresu Elišky Wagnerové se odstupující ústavní soudkyně nechce vyjadřovat. Výroky premiéra podle Wagnerové nejsou věcné a proto s nimi nechce polemizovat.

Jeho kritiku soudkyně razantně odmítá. Z úřadu příští týden odchází, končí jí mandát.

„Podívejte se, já končím. Byla to slova občana, který ví, že už o ničem rozhodovat nebude,“ vysvětluje Wagnerová,

proč otevřeně kritizovala vládní reformy. A odmítá i výtku, že s vyjádřením nepočkala až po odchodu z funkce.

Už o ničem nebudu rozhodovat, tvrdí soudkyně „Byla jsem na ně dotázaná teď. Věděla jsem, že rozhodovat o těch návrzích už nebudu a garantuji vám, že už mi to nemůže přijít na stůl ani omylem,“ říká soudkyně s tím, že na svých výrocích by nic neměnila.

„Obvykle si stojím za slovy, která vypustím,“ dodává.

Svým názorem Wagnerová souzní s opoziční ČSSD, která dala podnět k Ústavnímu soudu, který se bude některými z takzvaných reformních zákonů Nečasovy vlády zabývat.

Sociální demokracie označuje vládní reformy za asociální a tvrdí, že některé jejich části jsou i v rozporu s ústavou.

Nezbývá než poděkovat Elišce Wagnerové, která žila před návratem do ČR nějakou dobu v Kanadě, za všechna moudrá rozhodnutí i za odvahu postavit se mocným a jít proti proudu.

abe

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001
Paid in Toronto
CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY
published by ABE
P.O. Box 176, Station „E”,
Toronto, Ont. M6H 4E2
Telefon: 416/530-4222, 647/728-0654
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
www.satellite1-416.com
www.zpravy.org
www.zpravy.ca
Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ
Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11
Tel.: 222-261-8111
ISSN 1186-9283 (Print)
ISSN 1923-1784 (Online)
Advertising rates: 22.00 per inch/col.
\$ 1.65 CDN per line/col.
Předplatné:
v Kanadě \$ 38,10 + \$ 1,90 (GST) = \$ 40,00,
pro ostatní svět CND/US \$ 60 .
v ČR 1000 Kč, na Slovensku 40 eur.
PDF elektronicky \$ 22 -
V ČR 200 Kč , na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9. Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. . Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Římsko-katolický kostol sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša:: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farár: J. Vaňo. Kaplan: E. Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel'a: 10:45.

Slovenský grécko-katolícký kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Luteránsky kostol sv. Lukáša, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth.

Československý baptistický sbor KITCHENER-WATERLOO: German Gospel Church, 223 Union St.E. Informace o bohoslužbách: 289/242-0635

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky- neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, On. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Kat. bohoslužby mimo Toronto
Burlington: Holy Sepulchre Cemetery- neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch. správce: Jiří Macenauer St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel.: 289/337-2911
Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: 21. dubna 2012 v 11 hod.
Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče: (Lyndale a Hirchey): 170 Hinchey Avenue. Nejbližší bohoslužby: 21. dubna 2012 v 17 hod.,
Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: 22. dubna 2012 v 11 hod.
Vineland: St. Helen's Church R.C. Pharish, 4156 Maple Grove Rd. Bohoslužby. 8. dubna 2012 v 17. hod.

Letošní sokolská sezóna:
Cvičení pro děti je každou sobotu
od 15:30 do 18 hodin
v Magnetic Dr., Unit 21, , North York;
Cvičení pro dospělé je každou středu
od 20 do 21:30 hodin.
v G.Harvey C.I., 1700 Keele St.,
Informace: Hana Jurasek:
905/838-5269

Slovak House - Slovak Infocentre
8 Clarence Square, Toronto
Otvoreno: Streda 15:00-17:00
Tel.: 416/689-9889
E-mail: info@slovakhouse.org
www.slovakhouse.org

Česká televize Nová vize
vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin
opakování v úterý v 7:30 hodin
na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)
E-mail: slepikovam@sympatico.ca.

Slovenská televize Slovenský svet
vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:30 hodin
opakování v úterý v 8:00 hodin
na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)
E-mail: katarina@creativepostinc.com

Informační a imigrační středisko ČSSK
Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání
Poštovní adresa je:
P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, On. M8X 2Y8
Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940
E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca
Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca
Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK
Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.
450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1
Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu
Středa: 16:00-21:00.
Tel.: 416-439-0792

Satellite 1-416
jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.
Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění.
Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor.
Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskusí sleduje.
Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support of the Government of Canada through Canada Periodical Fund of the Department of the Canadian Heritage.

Kalendář
www.kalendar.zpravy.ca

24.3. (so) 18:00
Benefičně populedne
na podporu televize Slovenský svet
Hala kostola sv. Cyrila a Metoda
5255 Thornwood Dr., Mississauga
Tel.: 905/812-5503

25.3. (ne) 17:00
Martha Herman - mezzosoprano
Nokturna v městě
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave.

25.3. (ne) 18:00
Koncert slovenskej skupiny Longital
505 Quensway East Unit # 2
Mississauga, Ontario
Lístky: 416/689-9889

31.3. (so) 17:00
Diskotéka D. J. Mates
505 Quensway East Unit # 2
Mississauga, Ontario
www.cskstore.com

31.3. (so) 18:00
Polovnické hody
Reštauracia The Golden Pheasant
733 Lakeshore Rd. Mississauga
Patrik Severa 905/781-9374
alebo Jan Kosiba 905/812-5503.

1. 4. (ne) 14:00
Velikonoční koncert
klubu Martina Rázuse
Kostel sv. Pavla
1424 Davenport Rd. Toronto

14.4. (so) 18:00
Polovnické hody
Reštauracia The Golden Pheasant
733 Lakeshore Rd. Mississauga
Patrik Severa 905/781-9374
alebo Jan Kosiba 905/812-5503.

15.4. (ne) 17:00
Karolina Kubálek - piano
Nokturna v městě
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave.

21.4. (so)
Ball Pologne
Fairmont Royal York Hotel
Info: 416/921-4016
russ@polishorphans.org

22.4. (ne) 12:00
Jarní festival
Sokol Toronto
Osada sv. Václava
496 Gladstone Ave.
Hana Jurasek: 905/838-5269

28.4. (so) 18:00
Jarný ples
Východná Slovak Dancers
Hala kostola sv. Cyrila a Metoda
5255 Thornwood Dr., Mississauga
416/845-5836, 519/654-9517
905/766-4588, info@vychodna.com

23.6. (so) 14:00
Český a Slovenský den
na Masaryktownu

6.7. (pá)
XV. sokolský slet v Praze

11.8. (so)
Letní sokolské hry na Masaryktownu

Toronto Mendelssohn Choir

Dear music loving friends,
As you may already know, I volunteer a good deal of my free time singing as a member of the Toronto Mendelssohn Choir. The TMC has grown to become an important part of my life and I would like to ask for your support with our annual fundraising campaign called the “Conductor’s Challenge”.

Through the month of March, the Choristers of the TMC are “challenged” to raise \$60,000, which will allow us to hire the professional orchestra and soloists that we need to perform our large-scale works. The campaign revenue will also enhance the future artistic programming that we are able to present to the people of Toronto.

You may not know that even when we sell every seat in the house, the TMC’s ticket sales only cover about 40% of the cost of putting on our performances. We count on support from generous donors each year to keep our music on the stage!

Please consider sponsoring me <<http://www.tmchoir.org/conductorschallenge/>> in this year’s Conductor’s Challenge campaign with a donation. It would mean a lot to me personally and depending on how much you wanted to contribute, there are many benefits available:

* For any donation over \$10, you will receive a full tax receipt and thank you letter from the TMC.

* For any donation over \$50, you will receive an invitation to a TMC dress rehearsal and tour of Koerner Hall on May 22nd, 2012.

* If you sponsor me for over \$100, I will have my name included on a special program page as a sponsored member of the Choir.

* There are many other ways that the TMC says “thank you” to its donors.

I believe that the Toronto Mendelssohn Choir is an important Canadian cultural institution (now 118 years old!), and that our performances demonstrate how a group of volunteers and professionals can work together to achieve something truly excellent. For those of you who have heard TMC concerts in the past, I hope you’d agree!

If you choose to make a contribution to the campaign, you can do so online - click here <<http://www.tmchoir.org/conductorschallenge/>> to visit the campaign webpage or by calling our choir office at 416.598.0422.

Thank you for considering this request, and please let me know if you have any questions.

Sincerely,
Karel Tamchyna

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách.
Aktuální vždy v den vyjítí novin.

www.satellite1-416.com
www.zpravy.ca
www.zpravy.org
www.spravy.ca

Předchozí číslo v PDF

www.5.satellite1-416.com
www.5.zpravy.ca
www.5.spravy.ca

Kalendář

Co se připravuje
v krajské komunitě v Kanadě
www.kalendar.satellite1-416.com
www.kalendar.zpravy.ca

Nové divadlo

O jednotlivých představeních
Nového divadla v Torontu
www.divadlo.zpravy.ca

NHL

Závěr utkání a rozhovory s hráči
českého a slovenského původu
www.nhl.zpravy.ca

Nové divadlo v Torontě uvádí

William Shakespeare

Komedie
omylů

Režie:

Brigita Hamvašová

PÁTEK 20. dubna – 20:00 hodin

SOBOTA 21. dubna – 16:00 a 20:00 hodin

NEDĚLE 22. dubna – 16:00 hodin

Rezervace:

(416) 463 – 3182 • nove.divadlo@sympatico.ca

Burnhamthorpe Library Theatre – jedna budova, dvě adresy:

1350 Burnhamthorpe Rd. East – nebo – 3650 Dixie Rd., Mississauga

Jihozápadní roh Dixie & Burnhamthorpe.

Vjezd na parkoviště z Dixie. Parkování zdarma!

SUNDAY
March 25
5 pm

Nocturnes
in the City
at

St. Wenceslaus Church, 496 Gladstone Ave. Toronto

Mezzo soprano Marta Herman has been praised by Opera Canada Magazine for her “full, rich” voice and “engrossing, utterly winning and stylish” singing with a stage presence that balances “drive and charm”. With what the Globe and Mail calls a “warm maturity to her voice that can only help her career”

Timothy Cheung has trained as a vocal pianist and répétiteur at the Music Academy of the West, Canadian Operatic Arts Academy, Queen of Puddings Theatre Program and Halifax Summer Opera Workshop and the Merola Opera Program at San Francisco Opera.

info:

Dagmar: 289 - 234 - 0264

www.nocturnesinthecity.com

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví
Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví
Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český generální konzulát

Czech General Consulate

2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991

E-mail: toronto@embassy.mzv.cz

Úřední hod.: pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate
of the Czech Republic

Calgary, AB

Honorary Consul: Jaroslav Jelínek

611-71st. Avenue SE.,
Calgary, AB T2H 0S7
Tel.: (403) 269-4924,
fax: (403) 261-3077.
E-mail: jelinek@terramanagement.com.

Honorary consulates
of the Slovak Republic

Calgary, AB:

208 Scenic Glen Place N.W.,
Calgary, AB T3L 1K3.
Tel. and Fax: (403) 239-3543,
Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982
luzanzotto@shaw.ca
Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC

22, Place de la Madeleine
Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com
Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:

649 Brooker Ridge
Newmarket, ON L3X 1V7
tel: 647/290-9304 fax: 905/898-0166
slovakconsulateto@gmail.com
Michael Martincek, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:

247 Abbott St., 3rd Floor
Vancouver. BC V5Z 1E4
Tel. & Fax: (604) 682-0991
e-mail: stan.lisiak@gmail.com
Hours: Tuesday 14:00-16:00,
Thursday 10:00 - 12:00
Mr. Stanislav Lišiak, Honorary Consul
Jurisdiction: British Columbia

Winnipeg, MB:

B-1106 Henderson Hwy.,
Winnipeg, MB R2G 1L1
Tel/Fax: (204) 947 1728
jkdraft@shaw.ca
Mr. Jozef Kiška, Honorary Consul
Jurisdiction: Manitoba

Financial

Kursovní lístek

100 Kč	5,33 CDN \$
1 CDN \$	18,75 Kč
1 EUR	1,31 CDN \$
1 CND \$	0,76 EURO
1 US \$	0,99 CDN \$
1 CND \$	1,01 US \$

Universal Currency Converter - 17. 3. 2012

1 CDN \$	18,88 Kč
1 EURO	24,52 Kč
1 US \$	18,74 Kč
ČNB - 16. 3. 2012	

Translations

**EVA
MESTICOVÁ**

**Certifikovaná
překladatelka**

emestic@hotmail.com

416/922-8786

**Dr. Petr
Munk**
Chiropraktik
1552 Bloor St. W.

Toronto, Ont.
www.drpetermunk.com

Ordinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 416/533-0005

**ČESKO-SEVEROAMERICKÁ
OBCHODNÍ A KULTURNÍ
KOMORA INC.**

CZECH – NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE AND
CULTURE

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net

**Nabízím k pronájmu
celé patro v domě
se zahradou. Veliký living
room, 3x bedroom, 1x
kitchen, příslušenství, veliké
patio. Vše po kompletní
rekonstrukci.
K nastěhování ihned.
Detailní informace:
Martin 647/786-1287**

2012-7

**Toto číslo bylo dáno
do tiskárny
21. 3. 2012 ve 3:00
Příští číslo vyjde:
5. 4. 2012
Uzávěrka: 30. 3. 2012**

Kdo stojí za novými protesty proti vládě? Disident, taxikář a voják

Praha-idnes/18. března 2012/Jan Jiříčka, Jan Wirtitzer-Její radikální hesla a smělé požadavky přilákaly ve čtvrtek do ulic tisíce lidí. Holešovská výzva chce svrhnout prezidenta, parlament, vládu i její reformy. Protesty vedou bývalý disident, někdejší voják či taxikář. Říkají, že nepřestanou, než se jejich požadavky vyplní. Už po prvních dnech se ale rozcházení.

Výzva vznikla na konci loňského roku, kdy se spojilo několik lidí nespokojených s politickou situací. "28. ledna pak byla v Praze Hloubětíně konference, na které vznikla naše Národní rada," říká jeden z hlavních tvůrců výzvy a někdejší jihomoravský disident Slávek Popelka.

"Od té doby jezdí naše auta po republice, vydáváme letáky. Ve čtvrtek byla celonárodní manifestace a bude to pokračovat, dokud vláda a prezident neodstoupí. Chceme ale vše dělat pokojnou cestou bez násilí," popsal pro iDNES.cz Popelka.

Petice žádající demisi kabinetu Petra Nečase podle něj poběží do té doby, než ji podepíše zhruba polovina obyvatel země.

Kromě odchodu prezidenta a vlády a jmenování dočasněho kabinetu odborníků (na webu výzvy není, kdo by je jmenoval) výzva požaduje zahájení příprav "spravedlivých demokratických voleb", zastavení církevních restitucí, penzijní, sociální, zdravotnické a školské reformy či odvolání podpisu na smlouvě ACTA.

K prosazení svých požadavků chce iniciativa zkoordinovat činnost podobných protivládních sdružení. Popelka ale přiznává, že se jí to zatím příliš nedaří. "Většina z nich nemá zájem spolupracovat, necítíme od nich vstřícnost. Jsou to většinou kariéristé, kteří si tam hledají osobní cíle," myslí si.

Lídr Holešovské výzvy Slávek Popelka uvedl, že na čtvrteční protest dorazily statisíce lidí. To ale není pravda, v Praze protestovalo asi 2 500 lidí a v Brně zhruba 4 000.

Na sociální síti Facebook sleduje Holešovskou výzvu necelých 5500 uživatelů. O video z demonstrace na Václavském náměstí mělo dosud zájem 2700 uživatelů portálu YouTube. Holešovskou výzvu údajně podporují dvě desítky iniciativ, neparlamentních stran či občanských sdružení. Na webu výzvy ale schází jejich seznam.

Za Holešovskou výzvou, pojmenované po městě původu některých z iniciátorů, stojí převážně veřejně neznámí lidé. Jejich skladba je pestrá.

Centrální koordinátor Vlastibor Čermák byl náčelníkem proviantní služby Československé lidové armády. V roce 1976, osm let po sovětské okupaci, vstoupil do KSČ. "Oba rodiče byli komunisté a v té době jsem tomu skutečně věřil," tvrdí muž, který nyní na svržení vlády spolupracuje s exdisidentem Popelkou. Dále se v iniciativě angažuje například viceprezident Svazu pacientů Josef Mrázek (v roce 1989 byl v Občanském fóru), propagátor elektromobilů Václav Procházka či koordinátor iniciativy pro severní Moravu Karel Fiedler. Ten ve druhé polovině 80. let vstoupil do KSČ, po listopadu 1989 z ní vystoupil a živil se jako podnikatel. Popelka během týdne redakci iDNES.cz popsal, že o koordinaci aktivit rozhoduje orgán zvaný Národní rada, zhruba třicetičlenné těleso řídící se většinovým názorem. Dodal, že nemá obavu z případného rozštěpení protestu.

Vývoj posledních dnů a web Národní rady mu ale nedal za pravdu. "Pro naprosté selhání a nevěrohodnost výroků pana Popelky se Národní rada od něj distancuje a zároveň požádala skupinu Holešovská výzva, aby si zvolila nové vedení. Protože se tak nestalo, pokračuje nadále ve svém úsilí o změnu v tomto státě bez Holešovské výzvy včetně příznivců jejího stávajícího vedení," uvedl web. Web Holešovské výzvy nejprve uvedl, že byly stránky Národní rady "napadeny a zneužity". Poté se Holešovská výzva na oplátku distancovala od uskupení zvaného Skutečná

demokracie, které web Národní rady spravuje (mimo to má Skutečná demokracie své vlastní webové stránky).

Rozpory dokumentuje i web Národní rady: "Na schůzku koordinátorů rady pan Čermák a pan Popelka přijeli s pěti dovezenými delegovanými hlasy z Brna, Znojma atd. od lidí, které zde předtím nikdo neviděl, přehlasovali změnu konferenciéra a program dohodnutý týden předem. Tím zabránili tomu, aby na demonstraci v Praze zaznělo 17 požadavků z programu Skutečné demokracie."

Za Skutečnou demokracii stojí například pražský taxikář Zdeněk Ponert, který v minulosti protestoval kvůli tomu, že nemůže účtovat 99 korun za kilometr.

Nebo Miloš Cach z Pardubic. "Ztratil jsem veškerou důvěru v to, co žiju. Je to ekonomicko-politicko-finanční mafie, která

rozkrádá a drancuje celou planetu. Řekl jsem si, že se do toho pustím z gruntu a nebudu měnit systém zevnitř, protože to nejde," řekl iDNES.cz.

S Ponertem, Cachem a dalšími členy Národní rady už se Slávek Popelka z Holešovské výzvy rozešel. Stejně jako například s jedním ze zakladatelů Václavem Princem, který údajně výzvu směřoval do náručí ČSSD a KSČM.

Organizátorům se ve čtvrtek podařilo přilákat na náměstí řady měst tisíce nespokojených lidí. V Praze se podle odhadů policie sešly zhruba dva a půl tisíce lidí, v Brně dokonce čtyři tisíce. Protestní akce se konaly také v Pardubicích, Ostravě či Hradci Králové (o průběhu protestních akcí čtete zde).

Demonstrace se konaly také v pátek a v sobotu, zájem lidí ale klesal. V sobotu přišly na Václavské náměstí dvě až tři stovky lidí.

March 29, at 8 PM

TORONTO PHILHARMONIA
Cuditha

URI MAYER
ARTISTIC DIRECTOR
PRINCIPAL CONDUCTOR

ANOTHER AMAZING CONCERT

BACH - Brandenburg Concerto No.4
STRAVINSKY - Symphony in C
DVORAK - Cello Concerto, Op.104

Wineco Zelenka, cello

www.torontophilharmonia.com

**SOKOL TORONTO SRDEČNĚ ZVE VEŘEJNOST
NA JARNÍ FESTIVAL**

VZPOMÍNKA NA BRATRA JANA WALDAUFA

SLAVNOSTNÍ OBĚD NEDĚLE 22. DUBNA 2012 ve 12.30

HALA KOSTELA SV. VÁCLAVA 496 GLADSTONE AVENUE TORONTO

ADMISSION: \$18.00 CHILDREN'S PORTION \$ 7.00
LUNCH INCLUDES :ADMISSION, MAIN COURSE, COFFE, DESSERT
ADMISSION ONLY : \$ 8.00 INCLUDES COFFEE, DESSERT
CASH BAR

**PO OBĚDĚ SI PŘIPOMENEME BR. JANA WALDAUFA
A PAK SHLÉDNETE VYSTOUPENÍ SOKOLSKÝCH DĚTÍ**

Rezervace nutné: sestra HANA JURÁSKOVÁ 905 838 – 5269
Email : hanajurasek@yahoo.ca

Popelka se ale “vyšumění” protestů neobává: “Máme to promyšlené.” Další velký protest ohlásila iniciativa na 15. dubna. Politologa Jiřího Pehe z New York University v Praze poměrně vysoký počet účastníků čtvrtetčních demonstrací nepřekvapil. “Je to jedna z iniciativ, kterých bude dle mého soudu přibývat s tím, jak budou dopadat na obyvatelstvo vládní škrty a pocit, že se to děje v prostředí korupce a nekompetentnosti. Myslím, že rok 2012 bude dost rušný,” odhadl s tím, že pokud se dosud roztržštěné iniciativy spojí, může dojít k masivním protestům. Požadavky Holešovské výzvy jsou sice podle něj z velké části nereálné a populistické, její tvůrci ale prý zvolili postup, jak zaujmout co nejvíce lidí. “Jednoduchost hesel a požadavků má šanci mobilizovat více lidí než demonstrace Za lepší politickou kulturu. Když chcete svrhnout vládu a chcete, aby odstoupil prezident, tak spousta naštvaných lidí na to slyší,” říká Pehe.

Slávek Popelka, samorost vězněný kvůli letákům

Brno-idnes/Jana Soukupová-Mým oblíbeným disidentem byl Slávek Popelka, přiznává obhájce takřka všech jihomoravských disidentů Jiří Machourek. “Byl to takový samorost, který nebyl na nikoho blíže napojen. Nikdo nevěděl okamžik, kdy v centru města rozhodí další letáky,” vzpomíná advokát, který Slávka Popelku zastupoval zhruba pětkrát, vždycky za takzvaný “přečin proti veřejnému pořádku” podle tehdejšího zákona o přečinech. “Trestní sazba byla do tří měsíců, a tak mu vždy uložili trest v řádu týdnů, maximálně do dvou měsíců, pochopitelně nepodmíněně, poněvadž toto jednání bylo považováno za vysoce společensky nebezpečné,” dokládá Jiří Machourek. Po propuštění z vězení o Slávkovi nějaký čas nikdo nic nevěděl. Všem jeho přátelům a známým bylo ovšem jasné, že je někde schovaný a pomocí písmenek z domácí tiskárničky chystá na tenké kopírovací papíry další letáky. “Domácky vyrobenou tiskárničkou se dalo vytisknout až několik tisíc letáků za noc, přitom náklady byly jen asi dvě stě korun na dva až čtyři tisíce kusů. Bylo to velmi účinné, a přitom levné. Za dobu svého působení jsem vyrobil možná statisíce letáků,” počítá Slávek Popelka. Jaroslav Popelka se narodil roku 1956 na Slovácku v Uherském Hradišti. Do svých patnácti let žil ve vesničce Strání uprostřed horského údolí Bílých Karpat. “Můj otec byl za první republiky úspěšný obchodník a podnikatel, koncem války mu ale Rusové vybombardovali a vykradli obchod a v roce 1948 mu zbytek majetku zabavili komunisti,” vrací se do svého dětství Slávek Popelka. “Žili jsme v bídě, komunistický režim totiž otce neustále šikanoval a pronásledoval. Zemřel v roce 1969. Moje maminka se narodila v česko-německé rodině a vyrostla u strýce, který byl nadlesním. Jsem nejmladší ze čtyř bratrů,” doplňuje své životopisné údaje Slávek, jemuž nesmyslná msta režimu na celé rodině i dětech odpůrců komunismu nedovolila přijmout komunistické ideje. Po dokončené strojní průmyslovce přijali Slávka Popelku v roce 1975 na strojní fakultu v Brně. “Roku 1979 jsem ze školy odešel a studium z víceroch důvodů nedokončil,” zmiňuje Slávek, který pak od roku 1986 psal a vlastním nákladem vydával i šířil různé články. Jeho opoziční činnost vypukla naplno až počátkem roku 1988. Tehdy začal Slávek na svých letáčcích otevřeně vyzývat k aktivnímu odporu proti vládnoucímu komunistickému režimu a zvat lidi na demonstrace či shromáždění, kde by tuto vůli dali společně najevo. Letáky pochopitelně podepisoval svým jménem. Pokud byl na svobodě Petr Cibulka, s rozhazováním letáků Slávku Popelkovi vypomáhal. Pamětníci si možná vzpomenu, že oblíbeným místem pro distribuci se Slávku Popelkovi stala především ulice Česká v centru Brna, konkrétně prostor před bývalou Moravankou, kde mohl Slávek z vyšších pater budovy obchodního domu s obuví vyhodit z oken letáky do ulice.

Slávka Popelku uvěznili celkem pětkrát. “Dá se říct, že většinu let 1988 a 1989 jsem strávil ve vězení,” shrnuje Slávek, který u svého prvního soudního přelíčení vyzval přímo v zaplněné soudní síni vedení Komunistické strany Československa k demisi. “Vzpomínám si na epizodu, kdy můj bratr Milan vyhodil ze svého domu dva estébáky, kteří mne těsně po propuštění z vězení přišli zadržet kvůli výročí srpnové invaze vojsky Varšavské smlouvy,” přidává další vzpomínku Slávek. “Bylo to tehdy pro něj dost riskantní, ale zapamatoval si dobře překvapení v tvářích těch lidí, kterým se něco takového asi ještě nestalo. Bratr na ně křičel něco ve smyslu, že jsou jak mafie a ať dají slušným lidem pokoj. Kupodivu se to pro něj obešlo bez následků, asi proto, že režim se už brzy poté položil. Celou dobu mého věznění mne můj bratr Milan podporoval a stál za mnou,” dodává Slávek. “Asi nejvíc mne v životě ovlivnila zkušenost s pobytem vědomí mimo tělo,” přibližuje zvláštní rozměr své cesty k opozici Slávek. “Jako chlapec jsem prožil zkušenost, která mi ukázala propojenost všeho ve vesmíru i skutečnost, že život má vyšší smysl. Tehdy jsem ztratil strach ze smrti, takže mne pak ani Státní bezpečnost nemohla zastrašit. Když estébáci zjistili, že na mne neplatí vyhrůžky, zkoušeli mne koupit, a když ani to nezabralo, rezignovaně mi řekli, že mi zařídí pas a dovezou mne na západní hranici, ať už prý ode mne mají pokoj. Ale i to jsem odmítl,” dokresluje svou cestu opozicí Slávek, kterého nakonec odsoudili k osmiměsíčnímu trestu. U soudu, kde byli přítomní i novináři, však Slávek prohlásil, že bude držet hladovku, buďto dokud neodstoupí vedení KSČ, nebo dokud ho nepustí na svobodu. “Po dvoutýdenní hladovce, kdy už jsem byl hodně vyčerpaný, se uskutečnilo další soudní řízení, ve kterém jsem dostal trest, co přesně pokrýval dobu, kterou jsem strávil ve vazbě. Takže mne propustili a myslím, že mi to tehdy zachránilo život,” přibližuje svůj poslední trest ze čtyř dalších. Také protestní hladovky držel Slávek několikrát, celkem hladověl čtyřicet dnů. “Na jaře roku 1989 jsem šířil letáky s výzvou k založení Strany zelených, kde jsem kritizoval politiku KSČ, za což jsem strávil tři měsíce na lágru v Novém Sedle,” popisuje Slávek další ze svých trestů. “Zorganizoval jsem tam menší vězeňskou vzpouru. Za to mne odměnili čtyřiceti dny na díře, jak zní lágrový výraz pro samovazbu. Z posledního trestu mne propustili začátkem listopadu 1989. Byl jsem tak vyčerpaný, že jsem se pak stáhl do ústraní a po převratu odešel studovat vysokou školu do Olomouce,” končí své předlistopadové vzpomínky Slávek. Slávek Popelka se po listopadu 1989 chtěl zprvu věnovat cvičením, meditacím, studiu starých náboženství a nauk. Ale už asi za dva roky, kdy v Olomouci studoval souběžně teologii a žurnalistiku, zjistil, že nedokáže přihlížet vývoji, který se mu nelíbil. Začal působit v olomouckém hnutí Duha, v redakcích menších časopisů a v politických uskupeních Nové Hnutí, Pospolitost nebo Charta 97. Prosazoval přímou volbu prezidenta, rozespal několik knih, které se mu zatím nedaří vydat, psal články do různých médií a získal titul magistr na teologii a bakalář na žurnalistice. Pak žil v Brně, kde byl zaměstnán v sociálních službách. Dnes si přivydělává jako hledač pokladů v lesích Vysočiny. “Většinou nacházím věci ze druhé světové války,” říká. Roku 1998 se Slávek oženil s lékařkou z Nového Města na Moravě a přestěhoval se za ní. “Narodila se nám dcera Barunka, se kterou jsem byl tři roky na rodičovské dovolené. Jenomže pak jsme se s její matkou rozešli a dcera zůstala s ní, takže ji dnes skoro nevidím. Pracoval jsem potom jako redaktor *Deníku Vysočina*, několikrát se přestěhoval a vystřídal různá zaměstnání. Mým posledním počinem je založení hnutí *Opona* (Obecné porady o nápravě), které chce omezit moc politických stran a vyvodit morální i trestní odpovědnosti politiků za škody, které způsobili. “Náš národ by se měl stát iniciátorem velkých pozitivních změn na celé planetě, jenomže to nebude možné s takovými lidmi, kteří nás nyní vedou,” soudí Slávek Popelka.

Klub Martina Rázusa

vás pozýva

na **Veľkonočný koncert sviatočnej hudby**
v podaní **Collegia Musica Toronto**

Jolanta Bienne (husle) a Andrej Pevný (organ, klavír a saxafón)
v **Palmovú nedeľu**

1. apríla 2012 o 14:00

v kostole sv. Pavla - Evanjelickej a. v. cirkvi, v Toronte
na 1424 Davenport Rd.
Vstupné je 10 dol., deti neplatia.

Pripravené bude aj tradičné občerstvenie.

Televízia

Slovenský svet

v spolupráci

s **JK Productions**

vás srdečne pozýva na **Benefičné popoludnie** na podporu slovenského televízneho programu, kde vám tentoraz premietneme dokumentárny film o histórii slovenskej emigrácie v Kanade

s názvom

Domov ďaleko od domova.

Pôjde o pôvodnú 90-minutovú verziu filmu,

ktorá bude mať na tomto podujatí svoju premiéru.

Benefičné popoludnie sa bude konať v sobotu 24. Marca

v hale katolíckeho kostola sv. Cyrila a Metoda v Mississauga o 18. hodine.

Farnosť sv. Cyrila a Metoda je hlavným sponzorom tohoto podujatia.

O občerstvenie pred premietaním a počas prestávky

sa bude starať reštaurácia *Zlatý bažant*.

Počas prestávky vám tiež predstavíme našich sponzorov, komunitné organizácie,

kluby a spolky, ktoré pravidelne podporujú slovenské televízne vysielanie.

Ak aj vám záleží na budúcnosti slovenského televízneho progamu,

určite nás pridte podporiť. Vstupné je 20 dolárov.

Pre obmedzenú kapacitu haly vás prosíme, aby ste si rezervovali

vstupenky vopred

U Jána KOSIBU

Sobota 24. Marca o 18:00

hala kostola sv. Cyrila a Metoda

5255 Thornwood Dr., Mississauga

Rezervácie vstupeniek: 905/812-5503

Since 1968

NOW OPEN FOR DINNER!
THURSDAY
FRIDAY
SATURDAY

416.504.5787
638 QUEEN ST. WEST
TORONTO, ON
CATERING@THEPRAGUE.CA
WWW.THEPRAGUE.CA

K torontské návštěvě Viléma Prečana

(Setkání dvou vln jedné generace)

Únor 1948 vynesl na břeh různé vlny: vlnu pachatelů února, strůjců popravy Milady Horákové a Heliodora Píky, zničení vesnice, vlnu Gottwaldů, Zápotockých, Nejedlých... ; vlnu lidí, kteří v různém rozsahu na své kůži okusili blahodárnost režimu a některým se podařilo uprchnout; a vlnu někdy idealistů a jindy prospěchářů, kteří v únoru a dlouhou dobu po únoru, vědomě (a někdy snad nevědomě) dělali stafáž pachatelům a pokračovatelům února, z nichž někteří později (hlavně po 21. srpnu 1968) se s komunismem rozešli a často se zasloužili o zhroucení komunismu ve své zemi. Začátkem března 2012 došlo v knihovně kostela sv. Václava v Torontu ke schůzce mezi představitelem té

Části třetí vlny, která se nakonec zasloužila o zhroucení režimu, prof. Vilémem Prečanem a skupinou exulantů, z nichž alespoň jeden, Aleš Březina, se stal znalcem komunistických kriminálů a jiný, prof. Josef Svoboda, strávil v komunistických vězeních devět roků (1949-1958). Poněvadž Josef Svoboda sdílí s Vilémem Prečanem povolání - po útěku z Československa v Kanadě dostudoval a svoji mimořádně úspěšnou akademickou kariéru (byl mimo jiné kanadským zástupcem a národním koordinátorem Mezinárodního tundrového experimentu, organizátorem dvaceti výzkumných expedic do kanadské Arktidy a autorem řady knih) zakončil jako emeritní profesor Torontské univerzity - jejich výměna názorů při torontském setkání byla zvlášť zajímavá.

Vilém Prečan přiletěl do Toronta dojednat plánovaný pražský seminář k stým narozeninám před jedenácti lety zesnulého profesora Torontské univerzity, H. Gordona Skillinga, kterého Prečan považuje za pokračovatele díla cizinců tak významných pro naše dějiny jako byli americký prezident Woodrow Wilson, francouzský historik Ernest Denis a anglický historik Seton-Watson. A poněvadž na dobu jeho torontského pobytu bylo plánováno minisymposium v Munkově centru na torontské univerzitě nejen k oslavě Skillingových narozenin, na které z Vancouveru přiletěl Skillingův syn David, ale i vzpomínka na nedávno zesnulého jiného profesora téže univerzity, slavného českého spisovatele Josefa Škvoreckého, Vilém Prečan i David Skilling byli pozváni k účasti v programu minisymposia (a Vilém Prečan i k setkání s krajany v kostele sv. Václava v Torontu). O díle Josefa Škvoreckého (jak Aleš Březina uvedl ve svém článku "Naděsenci, na které by se nemělo zapomínat" v posledním čísle Satellitu z 8. března 2012) hovořili hlavně Sam Solecki, Paul Wilson a Paul R. Magosci, o H. Gordonu Skillingovi uvedl zajímavé epizody Vilém Prečan a Josef Čermák připomněl, že mezi Skillingovy zásluhy patří i iniciativa založit na Torontské univerzitě Program českého a slovenského jazyka a literatur - návrh na založení Programu byl dojednán na schůzce profesorů Skillinga a Kathryn Feuer se zástupcem Českého a slovenského sdružení v Kanadě, J. Čermákem, a závazek univerzity pokračovat v Programu byl potvrzen prezidentem univerzity, Claude Bissellem, datovaným 21. března 1967. Byl promítnut i televizní záznam připravený Alešem Březinou o Havlově návštěvě v Convocation Hall Torontu v únoru 1990 (byl uvítán prof. Skillingem) a záběry z posledního televizního interview Nové vize s Josefem Škvoreckým.

Minisymposium na Torontské univerzitě mělo neformálně akademický ráz. Pěkně navštívené setkání v kostele sv. Václava druhý den (v sobotu 3. března) bylo zcela neformální (k neformálnosti přispělo i to, že člověk, který měl profesora Prečana přivítat a "zpovídat" – já – přišel o půl hodiny pozdě). Mezitím profesor Prečan se rozhovořil o prof. Skillingovi: v době mccarthismu mu byla odebrána zelená karta pro neamerickou činnost (sledoval jsem činnost senátora McCarthyho a jsem si naprosto jist, že kdybych tehdy měl zelenou kartu, byla by mi odebrána také). V Torontu

Skilling založil katedru Východoevropských studií, napsal knížku o Chartě 77, několikrát na 'hrádečku' navštívil Václava Havla, který mu v roce 1992 udělil Řád bílého lva. Profesor Prečan popsal svoji životní dráhu, z které vybíráme: Vilém Prečan promoval na filozofické fakultě Karlovy univerzity v roce 1955. Po ukončení studia přednášel krátce marxismus-leninismus na Komenského univerzitě v Bratislavě. V roce 1957 přešel do Historického ústavu ČSAV, kde působil až do roku 1970, kdy byl propuštěn pro spoluautorství knihy o sovětské invazi *Sedm pražských dnů: 21.-27. 8. 1968* a byl trestně stíhán. Několik roků pracoval jako pomocný dělník. V létech 1976-1990 v Scheinfeldu založil Československé dokumentační středisko a připravil patnáct dokumentačních publikací o Chartě 77. Po návratu do ČSR v roce 1990 založil Ústav pro soudobé dějiny Akademie věd, vydal řadu publikací a dostalo se mu četných vyznamenání.

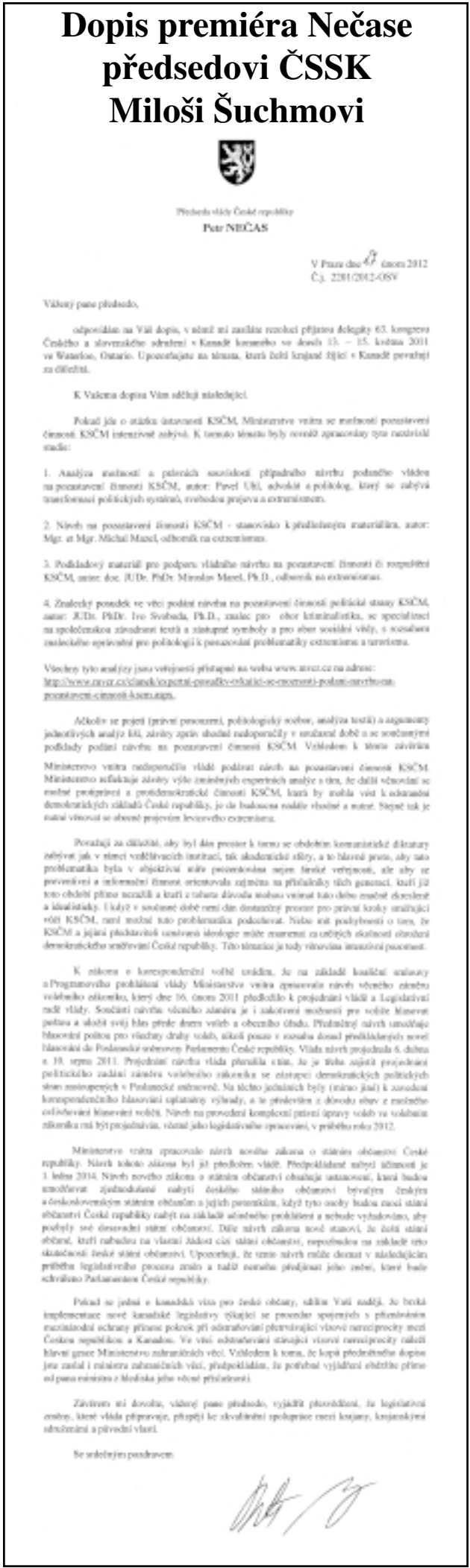
K výměně názorů mezi Josefem Svobodou a Vilémem Prečanem došlo v okamžiku, kdy Prečan si pochvaloval stav svého manželství a Svoboda vyslovil názor, že bychom se měli věnovat věcem veřejným a specificky uvedl problém s průhledností politické činnosti Václava Havla. Poněvadž jsem se krátce předtím v tisku zabýval neprůhledností (pro mne) Havlova postoje v posledních měsících r. 1989 a jeho aktivity během torontské návštěvy v únoru 1990 (schůzka s představiteli Světového kongresu Slováků v Romanově katedrále v době, kdy byl očekáván v Convocation Hall Torontské univerzity tisíce krajanů a představiteli univerzity a vlády), rád jsem se ke komentáři prof. Svobody připojil. Nevím, co si z odpovědi prof. Prečana odnesl prof. Svoboda, ale pro mne to vyznělo jako technická odpověď historika, zatímco mně šlo o politické souvislosti a pohnutky.

Už dlouhou dobu se mě jako klíště drží otázka, proč se chováme, jak se chováme. Z jiného úhlu: Za co jsme odpovědní? Pro sebe jsem přijal filozofii slavného vynálezce radaru Roberta Watsona-Watta (alespoň předpokládám, že to byl on): „Nesoudím druhé, poněvadž je možné, že jsou predeterminováni; sebe soudím, protože o sobě jsem přesvědčen, že mám svobodnou vůli. Nesoudím Havla, ale myslím, že každý z nás má právo analyzovat kroky a činy lidí, kteří na sebe převzali zodpovědnost za naši přítomnost a budoucnost. Pozoruji-li Havlovo chování v listopadu a prosinci 1989 i později doma a v únoru 1990 v Torontu, neubráním se dojmu, že sleduji dramatika, sepisujícího novou hru. Nebo režiséra Havlovy hry na zkoušce torontského Nového divadla. Cítím, že jeho mozek pracuje na plné obrátky. Jde mu o to, aby hra dobře dopadla: jako hra. Necítím v něm Masarykovu vášeň po pravdě a spravedlnosti. V tom, myslím, jsem za jedno s prof. Svobodou.

Tento článek - i když rozběhaný do mnoha stran - jsem chtěl psát jako setkání dvou vln jedné generace. A specificky jako setkání dvou mužů, dvou univerzitních profesorů, kteří se stali kapacitami ve svých oborech. Ale jestliže sdílají učitelské povolání, běh jejich životů nemohl být rozdílnější. Vilém Prečan začal svůj život na rudé straně barikády. I to chápu, jestliže jeho pohnutky byly idealistické: za druhé světové války jsem byl totálně nasazen v Poldovce - pracoval jsem se soustružníkem Karlem Daubnerem. Věděl jsem, že je komunista (být komunistou za nacistů nebyla právě zbabělost). Na nočních šichtách jsme měli vášnivé debaty - jednou jsme se chytli o vesnici, Karel byl pro kolchozy, já pro svobodné vlastnictví půdy. Nakonec řekl: „Teď už bych Ti musel dát pár facek.“ Tak vášnivě a idealisticky věřil ve svou pravdu, že jsem jeho slova nebral jako hrozbu, ale jako výraz intenzity jeho víry. Prečan svoji minulost neskrývá a toho si vážím. Když mu bylo sedmdesát, řekl o sobě redaktorovi Světového přehledu tisku, že je šťastný člověk, poněvadž našel správnou cestu dříve, než bylo pozdě. Ukázal se statečným v záležitosti srpnové invaze a stálo ho to zaměstnání. Udělal ve svém oboru velký kus práce a dostalo se mu za to mnohé uznání.

Životní běh Josefa Svobody byl velmi rozdílný. Z mého hlediska velkolepě rozdílný. Svoboda strávil pěknou část svého mládí v komunistických kriminálech, v době kdy byly hnízdy pomstychtivosti, kdy nejbrutálnější pudy mravně nejprimitivnějších skupin obyvatelstva si bohatě přišly na své. Co dokázal po příchodu do Kanady (většinu až po svém 45. roku) je příkladem jednak obrovských ztrát, které režim na národu napáchal popravováním, vězněním a vyštváním do vyhnanství tolika svých nejschopnějších lidí, ale snad i trochu odpovědí na moji otázku: kdo vlastně jsme, do jaké míry jsme tvůrci svých osudů a do jaké míry jsou osudy čistě výslednicí sil mimo nás. Ale neutlumuje to urputnost našeho pídení se po pravdě a spravedlnosti. Neodpovídá to na Svobodu (i moji) otázku o průhlednosti role Václava Havla. To, že si tuto otázku znovu klademe, je možná nejdůležitějším přínosem torontské návštěvy prof. Prečana.

Josef Čermák

Je pravda co Tyrš praví, že ve sportu je zdraví?

Když mluvíme o sportu, první mi přijde na mysl *krev a mlíko*, jak se kdysi říkalo člověku oplývajícímu zdravím a energií; a nejsem schopen či ochoten tento svůj dojem o sportu revidovat.

Předevčírem proskočila tiskem zpráva, že vedoucí lékař anglické olympijské výpravy Ian McCurdie nakázal svým olympionikům, aby si s nikým nepodávali ruku a tím snížili nebezpečí přenosu infekce a onemocnění.

Vyměnit pradávny projev přátelství ve sportu - podání ruky - za pomyslnou iluzi prevence mi připadlo zhora bláznivé.

Lidské tělo je nádoba plná bakterií; odborníci spočítali, že počet bakterií v lidském těle je 14 triliónů (anebo to jsou kvadriliony?), které jsou k lidské existenci nezbytné. Na váhu to dělá 2 kila bakterií a bakterie jsou všude.

Můj oblíbený popularizátor selského rozumu, Bill Bryson, v kterémsi knize napsal, že je katalogizováno pět miliónů druhů bakterií a mikroorganismů, přičemž to je čtvrtina z 20 miliónů mikroorganismů, které nás obklopují; s většinou žijeme v klidu a pohodě; jen některé jsou potvory a zlobí nás, a ničí organismus.

Ale takových je zlomeček z celkového počtu mikroorganismů, protože efektivní mikroorganismus svého nositele nezabije, ale zapojí se do procesu života.

Kdosi spočítal, že na sedátku záchodu je 15 miliard bakterií, a že sedátko je jedno z nejčistších míst, protože se nejčastěji čistí; na rozdíl od postele, která se tak často nečistí a kde žijí trilióny mikroorganismů. V polštáři, který se užívá pět let, je půl kila mikroorganismů, a přece dále spíme a neděláme si s tím žádnou starost.

Při každém spláchnutí záchodu, se vypustí do prostoru trilion bakterií, napsal výzkumník, ale nenavrl, abychom se vzdali splachovacího záchodu, a nesplachovali vůbec.

Nejšpinavější plocha v normální domácnosti je dřez; žije v něm kvadrilion bakterií; a hadr na omývání nádobí obsahuje trilióny bakterií.

Píši tato kolosální čísla podobná kosmickým vzdálenostem jen proto, že snížit přenos bakterií za cenu odmítnutí podávání ruky je blbovina kosmického druhu a neuvěřitelná hrubost ve sportu.

Jediným kýchnutím kýchající vypudí okolo triliónů bakterií do prostoru a slušní lidé si přikrývají ústa. Odplivnutím na chodník se rozprskne miliarda bakterií, a přece lidé kýchají a plivají a nikdo jim neudělí pokutu.

Jeden z nejšpinavějších úkonů v lidské existenci je polibek, oběti, sexuální akt, a neslyšel jsem, že by anglicky lékař tuto činnost sportovcům zakázal.

V pozoruhodné knize *Kmen Andromeda* z roku 1969, Michael Crichton detailně popisuje pětistupňovou sterilizaci výzkumníků v sterilním prostředí; uvízlo mi to v paměti, jak nesmírně komplikované je vytvořit prostředí bez bakterií.

Ve skvostném filmu *Letec* je popsán život miliardáře Howarda Hughese, který měl mánii po absolutní čistotě; přes veškeré úsilí žít ve sterilním prostředí Howard umřel v sedmdesáti letech v totální izolaci a opuštěný...

Zmíněná kniha vůbec nezestárla a film stojí za shlédnutí.

Už teď pocítuji k anglickým olympionikům lítost a pramalý obdiv. A budeme bedlivě sledovat, jestli se budou přátelit s jinými olympioniky v Londýně 2012.

Ross Firla - Sudbury

Nezabudnite na koncert slovenskej skupiny

LONGITAL v Toronte

NEDELA, 25. MAREC 2012 o 18:00

VSTUPNÉ \$20

505 QUEENSWAY EAST, UNIT 2

MISSISSAUGA, ON L4A 4B4

SUPER DRINKY A OBČERSTVENIE

Lístky sa dajú kúpiť on-line na

www.cskstore.com

alebo na telefonnom čísle 416-689-9889

Longital sú dvaja zvukoví cestovatelia:

Shina (spev, basgitar),

Daniel Salontay (spev, gitara, slák)

a v batožine s nimi cestuje virtuálny elektronický spoluhráč Xi-Di-Nim (laptop, Lemur Jazz Mutant, zvuky prostredia, loopy, sample).

Longital je starý názov hory nad Dunajom (dnešné bratislavské Dlhé Diely), kde dvojica žije a tvorí. Longital hrajú x201E;heart beat" - hudbu zo srdca, ktorá upokojuje myseľ a hýbe telom.

V svojej hudbe spájajú nevyspytatelnú silu dunajského veltoku a upokojujúci výhľad na panónsku nížinu zo skaly, ktorá bola po stáročia vychýrená svojimi vinicami. Dano a Shina sa preto snažia tvoriť hudbu, ktorá by zanechávala stopy a zrela, podobne ako víno.

Texty Longital v slovenčine sú svojbytnou poéziou. Vďaka Shinimnu podmanivému hlasu, Salontayovej virtuóznej hre slákom... na gitare a použitím nevídaného elektronického nástroja

Lemur Jazz Mutant je Longital jedným z najoriginálnejších zjavov slovenskej hudobnej scény.

Longital patrí medzi najaktívnejšie koncertné skupiny na Slovensku, v zahraničí sa začína o nich písať ako o hudobnom ambasádorovi Slovenska. Dvojica odohrala stovky koncertov v 12 krajinách Európy, v marci 2010 absolvovali prvé turné v USA v rámci ktorého vystúpili aj na najprestížnejšom festivale kontinentu SXSW Austin.

Viac informácií na

<http://www.longital.com/sk/biografia>

Restaurace a bar The Black Horse

Černý kůň

928 Bloor St. West, Toronto

(Ossington a Bloor)

otevřeno každý den do půlnoci

Pěnové pilsenské pivo

PILSNER URQUEL

Dobrá kuchyně

Intimní posezení

Tel.: 416/531-9096

Chcete sledovat a ovládat
TV vysílání z pohodlí
Vašeho gauče?

The future of IPTV

Česká a Slovenská televízia jednoducho a bez počítača !

www.kabllovka.com

Neobyčejná budova blízko Vltavy

Je to Rudolfinum, novorenesanční budova architektů Josefa Zítka a Josefa Schulze z devatenáctého století, dnes sídlo hudebního tělesa Česká filharmonie.

A jak to celé vzniklo? Zdejší pozemek patřil kdysi k těm nejméně lukrativním, dlouhodobě zde byla skládka a z lodí, které připlouvaly po Vltavě, se tady překládala a skladovala sanytrová sůl. Později tady vznikla i vůní nevábná koželužna a v určité době i káznice. Přesto tento pozemek, zvaný Na Rejdišti, rozprostřený na levém břehu Vltavy při západním ústí do ulice Kaprovy, v roce 1873 od města kupuje tehdejší první peněžní ústav, Česká spořitelna. Pro oslavy svého padesátiletého výročí zde plánuje postavit polyfunkční kulturní budovu. Česká spořitelna byla mezi prvními, kdo dokonale rozpoznala budoucí hodnotu stavebního místa s kulisou Pražského Hradu a zelení zahrad kolem šlechtických paláců na západě a protějším břehem Vltavy připraveným k zastavení.

Vznik polyfunkční budovy vyvolával obdiv a zároveň i obavy, zda něco takového bude vůbec možné realizovat. Evropa totiž v této době takové budovy neměla. Polyfunkčnost byla dána několika oblastmi: koncertní činností, výtvarným uměním v podobě galerií a muzejním uchováváním sbírek. Opravdu nic jednoduchého. V roce 1874 bylo osloveno celkem pět českých a pět rakouských architektů. Nakonec porota, kterou tvořily významné osobnosti žádný z odevzdaných návrhů nepřijala a doporučila, aby čeští architekti Zítka a Schulz dále pokračovali na jednom návrhu společně - ten se také nakonec stal návrhem vítězným. Návrh budovy situovali hlavním vstupem do tehdy ještě neexistujícího náměstí a nikoli k Vltavě. Podařilo se jim tím hmotnost budoucí stavby optimálně propojit s prostorem, což se později mnohokrát potvrdilo při zástavbě budoucího náměstí. Přijetí projektu poněkud zkalila skutečnost, že další dva z českých uchazečů architekti Ullmann a Barvitijs se proti výsledku poroty tvrdě ohradili kritikou zveřejněnou v novinách.

Ještě k osobnostem vítězných architektů Zítka a Schulze - nikdy se nepodařilo prokázat, který z nich měl hlavní podíl na Rudolfinu. Ví se pouze, že to byl Zítka, který ke společné spolupráci o mnoho let mladšího Schulze vyzval. Lze dokladovat, že v době počátku společné práce to byl Zítka, který měl za sebou už nemalou řadu velmi vzácných a významných staveb. Že byli přátelé i v osobních životech je patrné ze vzájemné korespondence. Hodně mile působí Zítkovo oznámení Schulzovi o narození druhého syna z roku 1888: „Dostali jsme dnes časně z rána statného klučíka.“ A že pod stavební plány podepisoval v plné důvěře jeden druhého, nebylo též žádným tajemstvím.

Stavba započala v červnu 1876 a byla plánována na čtyři roky. Nakonec se prodloužila na osm, neboť největším stavebním problémem bylo její založení, kdy několik století provozovaná skládka a sanytr s pronikáním spodní vody, udělaly své. Předpokládaný rozpočet stavby pět set tisíc zlatých se nakonec vyšplhal na celé dva miliony. Císař byl požádán o souhlas, aby budova nesla jméno Rudolfinum po korunním princovi a předpokládaném následníkovi trůnu. Budova toto označení dostala, i když sám korunní princ se otevření osobně nezúčastnil. 7. února 1885 byla budova otevřena slavnostním koncertem, na kterém kromě národní hymny zazněla i díla Beethovena, Bacha, Mendelssohna, Dvořáka. Veřejnosti se tímto dnem otevřela úžasná kulturní, společenská a národní hodnota.

K celkové výzdobě Rudolfinu je třeba uvést též několik základních, alespoň skromných poznámek. Na výzdobě interiérů a exteriéru se podíleli jak čeští tak cizí umělci. Určitá řevnivost v tomto směru zde panovala a

dokonce vyústila k jakémusi bojkotování, kdy čeští umělci odmítli účast na výzdobě Dvorany a tak jsou stěny tohoto impozantního prostoru dodnes bez malířské výzdoby.

Strop koncertního sálu a kuloáry jsou pojednány pompejanskou a renesanční groteskou od vídeňského umělce P. Isella. Vlastní interiér je poměrně skromný na uměleckou figurální výzdobu. Do koncertního sálu byly osazeny mistrovské varhany, které ve Frankfurtu nad Mohanem postavil M. W. Sauer. Velmi bohatou je výzdoba exteriéru budovy, na které se podíleli umělci čeští, rakouští a němečtí. Veliký podíl odvedl znamenitý český sochař Bohuslav Schnirch, jemuž vděčíme za dvě gigantické sfingy střežící postranní vchod od Vltavy, dvě sousoší obrovitých lvů u kočárového vjezdu a dvě sochy zdobící střešní atiku budovy. Monumentální schodiště na dnešním Palachově náměstí zdobí dvě plastiky sedících žen, z nich jedna představuje hudbu světskou a druhá církevní - jsou dílem sochaře Antonína Wágnera. Není možné se podrobněji nezmínit o výzdobě střechy budovy. Atiku zdobí celkem třicet dva soch, kdy na jižní straně ztělesňují hudební umělce a na straně severní umělce výtvarné. Také

střešní výzdoba s hlavním podílem deseti plastik od českých sochařů do značné míry roztrpčila německou a rakouskou kulturní společnost a ta se začala k budově chovat dost přezíravě.

K výzdobě střechy patří ještě jakási legenda, kterou chci připomenout. A kterou určitě hodně lidí zná z Weilovy prózy „Na střeše je Mendelssohn.“ V době německého područí si na budově Rudolfinu nesmírně zakládal Reinhard Heydrich zastupující říšský protektor protektorátu Čech a Moravy a cele ho hodlal využít pro německé kulturní zájmy. Tradovalo se, že chtěl z balustrády nechat odstranit plastiky skladatele židovského původu Mendelssohna. Sochy však neměly žádná označení a tak místo Mendelssohna byl prý odstraněn Richard Wagner. Pravda to ve skutečnosti asi nebyla, protože Wagner, nacisty uznávaný skladatel, na střeše ve skutečnosti nikdy zveřejněn nebyl. Socha Mendelssohna ano. Je umístěna na východní straně balustrády směrem k Umělecko průmyslovému muzeu. Po levé ruce má Roberta Schumanna, po pravé ruce Maria von Webera a Josepha Haydna. Úplný jih balustrády do náměstí je zdoben plastikami Bacha, Beethovena, Mozarta a Händla. Z tradovaného příběhu vznikla zřejmě inspirace k napsání Weilovy novely.

Hektický rok 1918 přinesl pro budovu významnou funkční změnu, neboť se stala sídlem tehdejšího nově vzniklého parlamentu. Rozhodnutí vedlo ke značným úpravám jejího interiéru, především v části výstavní, kde vestavěním stavebních přiček vznikly potřebné kanceláře, jídelny, kluby. Také koncertní sál nebyl ušetřen změn. Odstraněny byly varhany a jejich místo zaujala tribuna. Teprve v letech 1940 a 1941 byli vyzváni architekti E. Engel a B. Kozák aby uvedli Rudolfinum do stavu, který by sloužil původnímu účelu. Soustředili se především na jižní část a podařilo se jim rehabilitovat koncertní sál. V této době vzniká díky Engelovi další menší koncertní sál, dnešní Sukova síň. Druhá světová válka českou kulturu v Rudolfinu umlčuje.

**Potřebujete koupit rodinný domek v Torontu,
apartment na Floridě
nebo malou komůrku v Praze?
Nevíte, jak na to?**

**Zavolejte:
Viera Kononenková
Mortgage Specialist**

**Royal Bank of Canada
T.416-857-0330
F. 905-823-6047
viera.kononenkova@rbc.com**

**Seeking single female
live-in housekeeper.
Valid work permit
and driver's licence required.
Must be fluent in a Slavic language.
Call Didi @ 416/727-1305.**

2101-05

Každopádně dalším existenčním mezníkem je pád komunismu. Pátek 17. listopadu 1989 pohnul dějinami Československa a s nimi i historií Rudolfiny. Pod tehdejším tlakem odborné veřejnosti musela vláda na svém zasedání 15. listopadu zamítnout předloženou, neprofesionálně pojatou rekonstrukci budovy a schválit podmínky zcela nové, s tím, že bude důsledně respektován původní projekt Zítka a Schulze. Nemožné se stalo skutečností. Během tří měsíců vznikl nový projekt rekonstrukce, podle kterého se ihned začalo. Rekonstrukce byla nesmírně komplikovaná, zvětšoval se suterén, pro umístění nových špičkových technologií, o plných tři sta procent s vytěžením asi deseti tisíc kubíků zeminy. Byly restaurovány všechny umělecké prvky z interiéru a exteriéru. Nově byly přestavěny varhany „na míru“ Dvořákovy síně. Vše se povedlo a za necelé dva roky Rudolfinum opět zazářilo ve své plné nádhře předurčené Zítkem i Schulzem.

Tu budovu dobře znám, protože jsem v ní byla více než dvanáct roků zaměstnaná a nikdy mě neomrzela a nikdy jsem na ni nepřestala být hrdá. Takže budete-li v Praze, vejďte kolem sfing do patra, kde vás příjemně překvapí historická kavárna vetknutá za slavnostní Dvoranou. Dopřejte si prohlídku výstavních sálů, do kterých vejdete z Dvorany, nádherným dvouramenným schodištěm. Pokuste se navštívit některý z večerních koncertů České filharmonie a zaposlouchat se do neuvěřitelného hráčského umění celého orchestru a očarovného znění jednotlivých nástrojů. Nezapomeňte se zahledět na fascinující centrální lustr v Dvořákově síni. O přestávce korzujte v dokonalých sloupových foyer, projděte kolem bufetu - a pak se sklenkou suchého šampaňského - vstupte do respiria orchestru a povšimněte si zde

vystavených bust významných dirigentů České filharmonie, projděte dál a nakoukněte do místnosti dirigenta. Pomalu se vraťte a pokukujte z oken na vzcnou siluetu Pražského Hradu. Samozřejmě, že nevynechejte prohlídku Kubelíkovy síně, v patře balkonů, kde to na vás dýchne dobou slavného dirigenta Rafaela Kubelíka. A budete-li mít možnost, zahleďte se alespoň přes sklo do prezidentského salónku s krásným historickým nábytkem.

Na podestě hlavního schodiště před budovou svou pozornost věnujte dvěma úžasným, uměleckým, mnohoramenným pylonům elektrického osvětlení. Vzpomeňte si, že při svém vzniku bývalo osvětlení plynové. Povšimněte si osamocené sloupy veřejného elektrického osvětlení u kočárového vjezdu - je to bohatě zdobený kandelábr a patří mezi jedny z posledních, které v Praze ještě zůstaly z původních, kdysi určených pro první plynové osvětlení města. Postůjte si pak chvíli v kočárovém vjezdu a zavzpomínejte na dobu, kdy sem, od deště a nepohody chráněného prostoru, přijížděly kočáry s návštěvníky na večerní koncerty.

Po prohlídce Rudolfiny bude vaší povinností vyprávět všem přátelům a známým, že jste viděli jedinečnou budovu a to jak s jejím architektonickým výrazem, tak i náročným řemeslným zpracováním všech detailů interiéru a exteriéru, budovu, která vyjde se ctí při srovnání s kteroukoli jinou historickou budovou v dalších evropských městech. Nikdy nesmíte opomenout říct, že při svém vzniku předběhla dobu o více než jedno století a že nejenom v Praze, ale v celé naší republice je budovou svou krásou a vším tím ostatním zcela výjimečnou.

Jana Fafejtová - Praha

Přední herci propůjčí hlasy lidickým obyvatelům

(tisková zpráva, 12. března 2012)

V pražském **studiu Bystrouška** začalo natáčení audiodramatu Terezy Semotamové **Rozeznění - Lidice 2012** za účasti předních českých herců. Během prvního natáčecího dne stanuli před mikrofonom **Vladimír Brabec, Luba Skořepová, Petra Špalková, Ladislav Hampel, Jana Janěková** a děti z **Dismanova rozhlasového dětského souboru**. V dramatu se posluchač setká se stovkou obyvatel původních Lidic.

Natáčení začalo v pondělí 12. března ve studiu Bystrouška v režii **Thomase Zielinského** a za účasti zvukového designéra **Michala Rataje**, který má na starost celkové hudebně-zvukové řešení dramatu. Potrvá do konce března a před mikrofonom se za tu dobu vystřídají desítky herců všech generací. Celkový dojem díla je založen na mnohosti hlasů a lidských příběhů. Autorka Semotamová v dramatu zobrazila řadu významných postav ze

starých Lidic, například faráře Josefa Štemberku, kterého hraje **Oldřich Vlach**, rodiče letce Horáka v podání **Jiřího Štrébla** a **Evy Salzmannové**, matku druhého z lidických letců Marii Stříbrnou v podání **Daniely Kolářové**, dál místního učitele Petříka, starostu Hejmu, kuchaře Suchánka, redaktora Kubíka, statkáře Podhorovy - majitele lidického rybníka a další. Lidické děti hrají členové Dismanova rozhlasového dětského souboru (DRDS).

Jedna z členek DRDS Dorota Tučková zahraje hlavní postavu Marušky Doležalové, pamětnice, která zažila tragédii Lidic jako devítiletá dívka a dnes patří k už nemnoha žijícím svědkům celé události. Postava Marušky bude posluchače provázet první částí audiodramatu při své cestě do školy.

Ve starých Lidicích žilo 503 obyvatel, sto z nich potká v budoucnu návštěvník Lidic v interaktivním audiodramatu, které připravuje občanské sdružení Sonosféra. Interaktivní audiodrama je umělecká metoda zpřítomnění historie využívající nejmodernější technologii. Dramatický text napsala pro projekt Tereza Semotamová, mladá česká autorka žijící v Německu. Jde o pestrou mozaiku výjevů z každodenního života obce pár dní před zkázou, která ji postihla 9. června 1942. Návštěvník díky nim uslyší život v místech, kde kdysi skutečně pulzoval. Audiodrama nyní vzniká v české jazykové verzi a do premiéry Sonosféra připraví ještě verzi německou, aby mohly být spuštěny společně při příležitosti 70. výročí vyhlazení Lidic letos v červnu.

Bližší informace na **www.rozezneni.cz**

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954
Licensed under L.L.B.O.

Evropská a kanadská kuchyně

Slovenský i szegedinský guláš s knedlíky, smažený sýr, řízek!

V neděli, v pondělí a ve středu můžete mít populární křidélka!

Dvacet točených domácích i dovezených piv

Velká obrazovka, na které můžete sledovat přímé fotbalové i hokejové přenosy!

Na vaši návštěvu

na 781 Annette St. (křižovatka Jane St.) v Torontu

se těší

Jozef Karol; Tel.: 416/767-8882

TOČENÝ PILSNER URQUEL A CZECHVAR
V ZÁPADNÍM TORONTU!

PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE

Foreboding- Oils-49x32 (Detail)

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063

www.paintinggallery.net

e-mail: gabankova@paintinggallery.net

Povídka, která se jmenuje: *Jak se Noe podruhé opil*

Noe vstal o něco dříve než jindy. Byl rozhodnut vydat se na cestu. Modré světlo televizní obrazovky nahrazovalo modrou oblohu nad jeho hlavou, kterou už dávno neviděl. Všechny barvy tu byly jasné, ale neměly odstíny. Zvykl si na ně. Tohle byl dům, do kterého vstoupil, aby se pokusil nalézt odpověď na otázku, kterou nevyslovil. Dávno předtím se přestal ptát. Takový je už život. Nedostáváme-li odpovědi, přestáváme vyslovovat otázky. Opravdu není odpověď na otázku, proč vstoupil do tohoto domu? Opravdu není možné nalézt smysl tohoto kroku? „Snad jsem chtěl zachránit

tvorstvo, a proto jsem vzal s sebou rodinu a zvířata,“ mumlal si pro sebe Noe. Na barevné obrazovce se objevil pták. Byla to holubice. Znamení, že může vyjít. Na světelné tabuli se objevil nápis, že radioaktivita opadla. Nezajímalo ho to, vyšel by stejně. Pomalu ztrácel paměť. Byl už čtyřicátý den v modulu. Věděl o katastrofě a dovedl odhadnout následky. Věděl o ní dávno před tím, než si lidé uvědomovali nebezpečí. Přípravoval se na ni. Léta stavěl tenhle modul.

V okamžiku, kdy radioaktivita dosáhla určité výšky, vstoupil do modulu. Vzal s sebou rodinu a pár zvířat, spíš na pokusy než k záchraně. Jeho pracovna byla ve věži modulu oddělena od ostatních částí. Tak se stalo, že smrtící dávka záření nepronikla k němu, ale zasáhla celou jeho rodinu. Vše bylo mrtvé, jen on ve své pracovně žil. Vzpomněl si na příběh, který slyšel v dětství: K městu se blížil mor. Když se to dověděl šlechtic z nedalekého hradu, nechal nanosít zásoby potravin a zvedl padací most. Morová rána skutečně přišla a mnoho lidí ve městě zemřelo. Ti, kteří přežili, chodili před hrad a hlásnými troukami volali, že mor odešel. Padací most však nikdo nespouštěl, všichni uvnitř hradeb byli mrtví.

Noe zůstal sám uprostřed modulu. Bylo na něm, aby spustil padací most. Na obrazovce kroužila holubice. Zmáčkl knoflík a vystoupil z modulu na spálenou trávu. Měla hnědou barvu. Byla to stejná hněd, jakou znal z obrazovky. Vydal se na cestu. Těžko se orientoval. Po několika hodinách bloudění přišel opět k modulu, jenže z druhé strany. Znovu se vydal na cestu. Jeho oči přivykly té hnědi a začaly rozlišovat odstíny. Všiml si, že jedním směrem tráva tmavne a na obzoru je téměř

černá. Opačným směrem od modulu je tráva stále světlejší. Dostávala žlutozelenou barvu. Po několika hodinách cesty se žlutozelená změnila na svěží zeleň. Najednou uviděl holubici. Byla to zřejmě ta, co znal z obrazovky. Pak uviděl město. Zamířil k němu. Bylo to město, z kterého před časem vyšel. Město bylo vážné jako je vážné každé město, které přežije katastrofu. Potkával lidi, kteří k sobě byli nezvykle slušní. Některé z nich dokonce poznával, ale nikdo se s ním nezdravil. Lidé k němu byli zdvořilí a chladní. Chovali se k němu jako k cizinci, který přichází nevhod. Chtěl jim říci, aby ho přijali mezi sebe, že je na tom možná hůř než oni. Ale známí ho mýjeli. Šel mezi polorozbořenými domy k místu, kde bydlel. Jeho dům tam však nestál. Byl zbořen, ale nebyly to ruiny po katastrofě. Byly mnohem čerstvější. Zeptal se muže, který šel kolem, proč byl zbořen tento dům.

Konečně vyslovil otázku, konečně dostal odpověď: „To byl dům člověka, který nás uvrhl do tohoto neštěstí.“ Zůstal jako opařený. Pak sklonil hlavu a odešel. Na druhém konci města zašel do krčmy. Přestože tam bylo šero, uviděl se v zrcadle, které viselo nad výčepním pultem. Spatřil tvář, která byla o dvacet let starší než on. Ta tvář mu nic neříkala, jen oči ho ustrašeně pozorovaly. Byl zachráněn před lidmi, ale byl tu sám se sebou. Byl tu Noe, který chtěl zachránit tvorstvo. Byl to Noe, který si poručil sklenici a pak druhou. Noe, který přežil morovou ránu. Noe ve zruinovaném městě se svou zruinovanou duší. Nemusel se bát davu, který si nevšímal opilého dědy, protože měl dost svých starostí.

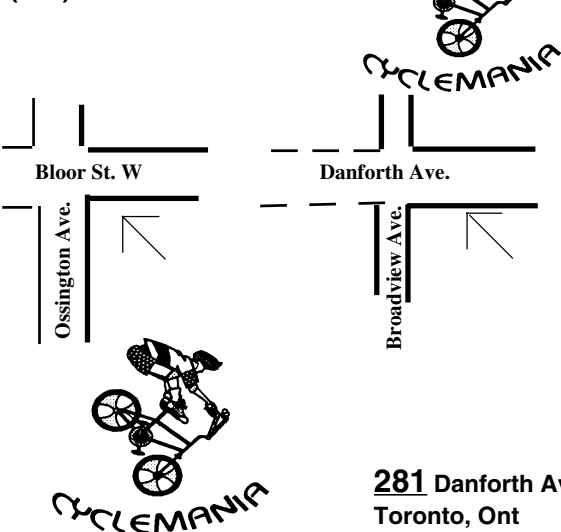
Aleš Březina

(Plzeň-Bory, samovazba, červenec 1979)

Z knihy *Řetěz bláznů*, která vyjde 1. dubna 2012

www.eman.evangelnet.cz

**863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080**

**281 Danforth Ave.
Toronto, Ont
(416) 466-0330**

Experience Edenvale Aerodrome

A beautiful place to fly and dine!

- < Fud Grill Restaurant
- < Hangar Rentals
- < Czech Manufactured Ultralight Aircraft for Sale
- < Self Serve Fuel Station
- < Runway Lights
- < Automatic Weather Observation Station (AWOS)
- < Flying School on Site

5195 Hwy 26 East Stayner, ON L0M 1S0 Tel: (705) 428.3112
www.edenflight.com info@edenflight.com www.fudgrill.com

**SALON
KARIN**
(416) 251-6000

3507 Lakeshore Blvd. W. (at Brown's Line)
Etobicoke, ON M8W 4N5

**nově otevřené
kadeřnictví**

v jižním Etobicoke na Lakeshore
(mezi Kipling a Brown's Line)

Parkování zdarma nebo TTC

Otevřeno: úterý-sobota, 9-19

Na vaši návštěvu se těší

Karin Waldstein

**S tímto kupónem
je 20 % sleva.**

V Modré zátoce bláznivých andělů

Tentokrát u přepážky letecké společnosti *Air Transat* stanul celý náš malý rodinný klan ... čtyři dospělí a dvě dětičky. V zavazadle určeného do *karga* jsem měl tenisovou raketu a požádal, aby bylo označeno FRAGILE, což ta dobrá duše v uniformě Air Transatu udělala v několikanásobném provedení.

„Ale nevím, některé kufrы jsou těžké,“ připomněla mi moje obavy.

Když jsme se usadili ke kávě v jednom z občerstvovacích míst, napadlo mě osobně si ověřit, co jsem se telefonicky dozvěděl o možnosti vzít si tenisovou raketu napalubu. Vrátil jsem se k přepážce společnosti a bylo mi sděleno: „Možné to je, vzít si na palubu tu raketu, delší o pár centimetrů než dovoleno (69x51 cm), ale jen v případě, že to bude *jediné* zavazadlo, které si na palubu vezmete.“

„Ale objem rakety je pouze zlomkem objemu daného mezními rozměry, které jsou mi známy. Když jí položím do prostoru nad hlavou, nezabere vlastně prakticky žádné místo!“ namítnul jsem. Další diskuse ale neměla cenu. A tak jsem se pak jen v ohromení u rentgenové kontroly, stejně jako na palubě letadla, díval na zavazadla mnohdy přesahující udávané mezní rozměry, jak je cestující vláčí uličkou a mnohdy s námahou pozvedají do prostor nad sedadly.

Tolik tedy o začátku výletu. Dokonalá lekce nelogičnosti. Ale už jsem si za svůj celkem dlouhý život, musel zvyknout na ledacos.

V místě (originálního názvu Blue Bay Los Angeles Locos) jsme byli před třemi roky, shledali jej zcela podle našich nároků a zálib a vydali se tam tedy opět, posílení tentokrát naším synem a nejnovějším přírůstkem do rodiny, vnučkou.

Přistáli jsme jen s několikaminutovým zpožděním v Manzanillu, museli nechat vystoupit cestující do Puerto Vallarty, aby se podrobili pasovým formalitám a teprve po nich jsme vystoupili k pasové kontrole i my. Bez čekání se to neobešlo, ale po chvíli, snad kvůli roztomilosti a přílišné energii vnučka a hlavně necelé dva roky staré vnučky, ocitli jsme se přednostně u pasového úředníka. Byl to velmi milý a pohledný mladík. Nevím, zda si toho také všimla moje žena. Nic mi o tom neřekla.

Cesta do vybraného resortu z letiště v Manzanillu trvá hodinu. Vyjeli jsme za rychlého stmívání a většinu cesty pak náš mikrobús uháněl za tmy, řízený s absolutní suverenitou, takže bylo nemyslitelné, abych jeho řidiči v cíli nedal tuzér (o jeho výši se vážený čtenář může jen dohadovat).

Už ve Vancouveru jsem požádal o pokoje na jisté straně objektu, kam jsme se při poslední návštěvě přesunuli kvůli rámusu uprostřed komplexu. Bylo nám ochotně vyhověno a byli jsme rádi, nemaje potuchy o blizoučké budoucnosti.

Uložili jsme si věci a vyšli, abychom ještě dostali krmí, která je součástí onoho ujednání *all-inclusive* (vše, čeho jednomu libo, v ceně je obsaženo). Ačkoli už bylo pozdě, mohli jsme se ještě dokonale nasytit a já pak se synem navštívit jeden z barů. Oproti minulé návštěvě na pultě stál seznam nápojů k dostání (kromě těch, které tam ten večer uvedeny nebyly, ale k dostání samozřejmě na požádání byly), což dává jednomu možnost vcelku dobře registrovaného průzkumu nabídky. (Mohu doporučit nápoj *Brandy Alexander*).

Nad resortem se klenula temná noc zdobená hvězdami a měsícem na jeho započaté cestě k úplňku. Taneční představení (show) už skončilo a místo tonulo v klidu a míru.

Ráno byl nad oceánem mlžný opar, po krátkém čase se rozplynul a tu jsem si vzpomněl na internetovou předpověď pro ten náš čas tady, která souhlasila dokonale.

Resort bez okolních vysokých hotelů z jedné i druhé strany tvoří stavby třípatrové v mexickém stylu s třemi sty pokoji, každý s balkonem a výhledem na Pacifik. Kdosi mi v průběhu pobytu sdělil, že resort je spíš letitý než mladý a já velmi oceňoval jeho řešení. Nikde jsem zatím, za svých pobytů v Mexiku, neviděl kupř. bazény tak dokonale řešené, nejen pro dospělé návštěvníky (a z vody dostupných nápojových stanic), ale pamatováno je tady i na děti, což jsme opět tentokrát velmi ocenili. Kromě brouzdaliště je tu ještě bazén s větší hloubkou, ale i jeho hladina sahá děcku tak po prsíčka.

Znovu jsme podnikli vyjížďku lodicí zátokou v džungli, podařilo se nám spatřit dva malé krokodýly a asi tři pěkně zbarvené ptáky. Stromy lemující lodní trasu žijí z nespočetných kořenů zapuštěných do vody. Lodivod neměl víc než jeden motor, ani pádla pro posádku, což tedy z hlediska selhání motoru bylo by v Kanadě zcela nemožné. Nebyly nám vydány ani záchranné vesty. Zodpovědní asi věděli, že výlet je zcela bezpečný. (Maně jsem si připomněl scénku s tenisovou raketou). A lodivod v jednu chvíli, dívaje se na naší snachu, blondýnu, řekl: „Nebyli jste tady už jednou ... asi před třemi roky?“ Měl pravdu a jeho paměť mne docela fascinovala. Já si ho taky pamatoval, jenže on je jeden a stále stejný u kormidla člunu, ale od té doby hostil v něm nespočet zájemců o takovou projížďku!

Po celý den, na různých místech v různých časech, je možnost nasytit se dokonalou krmí... a tu jsem v duchu nejednou ocenil ty schopnosti kuchařů, kteří to vše den co den připravují ... (ničeho takového se mi doma nedostávalo před odletem a nebude se mi dostávat ani po přistání ve Vancouveru) stejně jako možnosti návštěvníka nespočetnými nápoji dostat se buď do ráže a nebo mírumilovného

stavu smíření se vším, do stavu filosofického a to pak po přesunutí se na pláž s blaženým pocitem ležet na slunci, vběhnout občas do oceánu, osvěžený se vrátit, nic nedělat, číst si knihu. (Vyplatí se přivést si četbu zajímavou pro toho, kdo se na četbu dokáže soustředit na pláži nebo u bazénu v trvalém slunce svitu. Jinak literaturu krajně zábavného charakteru, kupříkladu Haškova Švejka).

Ale, jak se zdá, není dokonalého ráje na zemi! Po pár dnech pobytu stěhovali jsme se opět, devastováni (tedy přesně, moje žena více než moje maličkost) skupinou Rusů a Maďarů (prý zde v okolí cosi filmovali) a pronajali si v resortu možnost rámusení dávno po půlnoci. Do našeho pokoje nedaleko místa toho dění pronikala děsivá hudba, tedy zvuky, připomínající úpornou dělostřelbu ve zlých válečných dobách. Intenzita neuvěřitelně vysoká. Sešel jsem do recepce, pohovořil s vojákem zde na ochranu resortu, ten jen kýval s pochopením hlavou, ale nehnul se s místa, pak se zástupcem manažera konajícím noční službu; byl plný pochopení, nabídnul nám přestěhování do klidnějšího místa. Přijali jsme, ač bylo přímo proti strojovně, ale co je hluk strojovny proti hluku jakéhosi *bum-bum-bum* techno-paskvili? (Předešlého večera jsem na stejném místě viděl pohlednou dívku, členku té skupiny, velice krásná byla a inteligentního vzhledu. Když jsem se ale té hlučné noci, vypravil na místo dění, kde při naší minulé návštěvě k ničemu podobnému nedošlo, ke svému rozčarování jsem jí uviděl v hlučném společenství).

Poslední večer před odletem. Z pohodlného lehátka se dívám do nekonečna temné oblohy, na kterou vyšly hvězdy v doprovodu měsíce, temnými skvrnami zpodobnělého do jakéhosi strýce s kulatou hlavou, hledícího na matičku zemi. Za pár hodin nás letoun vynese do dvanácti kilometrů a docela nic se tím nezkrátí její vzdálenost od toho usměvavého strýce v úplňku.

Připomněl jsem si nedávnou statistiku kdesi uvedenou: v důsledku několika mordům turistů v Mexiku a za posledních snad pět let 47,000 mrtvolám všeho druhu gangy zabitých, prý 68 procent našich, turistů z Kanady a USA, zrevidovalo své záměry vydat se do Mexika. Snad došlo

kté dvojí letošní zastávce našeho letounu právě z tohoto důvodu. Neboť letecké společnosti mají jediný zájem ... naplnit svá letadla. A tak se naše zpáteční cesta konala se zpožděním startu a se zastávkou v Puerto Vallartě, ač nakonec ve Vancouveru jsme, díky snad povětrnosti či výkonným motorům letounu, byli ve stejný čas, jaký jsme měli na letence.

Značně po půlnoci, ale hlavně v uklidnění, že dům nebyl vykraden, kočka spokojena díky opatrování přítelkyní, pošta uložena v připraveném košíku, horká voda opět tekla, když jsem otevřel hlavní přívod, uléhaje do postele mě napadlo, jaké asi záhy budou následky nedokonalé ochrany své kůže několika krémy, které s sebou žena vzala. Pokud budou následky nepříjemné, už jsem slyšel, jak řekne: „Kdyby ses radši mazal krémem než těma drinkama, po nichž ses pak položil na slunce jako paša a na svou kůži nijak nedbal!“

Někdy se vyplatí zapomenout na příkoří, která manželka po řadu let, tu málo, tu více, svému manželovi způsobuje. Jindy ale, v návalu optimismu, takový letitý manžel očekával by více s ochotou prosazovanou péčí a ochranu své pokožky na mexickém slunci svou milou chotí. V dostupných částech těla se o to vždy může postarat sám. Na těch nedostupných, jako jsou záda, nikoli.

Teď vzpomínám na ten, žel krátký, pobyt v *Modré zátoce bláznivých andělů* a to povětšinou v noci, kdy nemohu spát, neboť cosi se přihodilo právě na mých, nedostatečně proti síle slunce chráněných zádech.

Ale i tak, toto místo mohu vřele doporučit těm, kteří si ve svém odpočinku a rekreaci nelibují v betonových monstrech ze všech stran obklopených hotelů, ale v klidu dlouhatánské pláže, skvělého jídla a nespočtu nápojů pokud libo, dvakrát za týden jakostnímu povečeření v luxusní restauraci na kopci, z níž naskytá se nádherný pohled na resort a zátoku Blue Bay. Pro ten pohled ale je třeba dostavit se před setměním ...

Zajímalo by mě, proč v tom názvu místa nalézá se zmínka o bláznecích...

Vladimír Cícha - Vancouver

Tři hospody v centru Toronta

Na pípě padesát evropských piv

mezi nimi

Pilsner Urquell!

K tomu evropské jídlo po celý den

Otevřeno sedm dní v týdnu od 11 do 2 ráno.

Town Crier Pub

115 John St.
poblíž Queen St. W.
Toronto, Ontario M5V 2E2
Tel.: 416/204-9502
E-mail: towncrierpub@atef.ca
www.towncrierpub.ca

Village Idiot Pub

126 McCaul St.
poblíž Dundas W.
Toronto, Ontario M5T 1W2
Tel.: 416/597-1175
E-Mail: idiot@atef.ca
www.villageidiotpub.ca

Sin&Redemption

136 McCaul St.
poblíž Dundas W.
Toronto, Ontario M5T 1W2
Tel.: 416/640-9197
E-Mail: sinners@atef.ca
www.sinandredemption.com

Gambrinus liga

21. kolo: Dukla - Slavia 0:0 Dělbou bodů skončilo po bezgólové remíze malé pražské derby, jež uzavřelo 21. kolo fotbalové ligy. Za momentální konstelace je nerozhodný výsledek úspěchem hostující Slavie, která ani ve druhém zápase pod vedením mladého trenéra Poustky neprohrála, byť nastoupila v hodně oslabené sestavě. Duklu zase může těšit, že na jaře ještě nenašla přemožitele, takže se v tabulce vrátila na šestou příčku. **Bohemians 1905 - Hradec 0:0** Ani druhý pokus zvítězit pod vedením nového kouče Jozefa Webra fotbalistům Bohemians 1905 nevyšel. Remizovali doma s Hradcem Králové. Klokani tak sice po osmi porážkách konečně zabodovali, na výhru však čekají už dlouhých 12 zápasů... Celý druhý poločas hrála Bohemka o deseti bez útočníka Nešpora, který se stačil vyfaulovat ještě do přestávky. **Mladá Boleslav - Příbram 2:2** Fotbalisté Příbrami ukončili čekání na vstřelený gól, v Mladé Boleslavi skórovali po 418 minutách a získali bod za remízu 2:2. Půst ukončil Hejda a když Šlapák přidal druhý gól, vypadalo to, že si hosté odvezou všechny tři body. Ale Zahustel s Rolkem stihli dvoubrankové manko v závěru smazat. **Budějovice - Slovácko 2:2** Fotbalisté Českých Budějovic se Slováckem 2:2, když oba góly inkasovali až v samotném závěru utkání. Ještě čtyři minuty před koncem vedli brankami Klesy a Otepyky z penalty, ale Hlúpík a střídající Čtvrtníček zachránili hostům bod. **Teplice - Žižkov 0:0** Fotbalisté Viktorie Žižkov získali po pěti měsících do ligové tabulky první bod. Teplice sice měly po většinu zápasu výraznou převahu, ale do šancí se prakticky nedostaly. Žižkov zůstává i tak s odstupem poslední. **Olomouc - Liberec 2:4** Sigma nastoupila bez vykartovaných zadáků Škerleho a Vepřeka a jak se ukázalo, stalo se jí to osudným. Zejména její levá strana hořela jako papír a Liberec toho dokázal ve druhé půli, kdy již musel stahovat jednogólový náskok domácích, dokonale využít. „Mám velkou radost, že jsme to zvládli a zůstali v těsném závěsu za Spartou. Cítil jsem, že Sigma z nás má respekt. My jsme ale také byli nervózní. První poločas byl z naší strany hrozný a ještě jsme domácím šíleným kikssem nabídli vedení. O přestávce jsme si ale řekli, že jsme silní, všichni to pochopili a na hřišti to bylo znát a to i poté, co jsme vedení ztratili. Vzal to na sebe skvělý Štajner, výborně mu sekundoval Vácha a pomohli i střídající hráči,“ tvrdil liberecký trenér Jaroslav Šilhavý. Branky: 25. a 60. Ordoš - 53. Breznaník, 57. Rabušic, 71. Štajner, 90.+2 Musiol. **Jablonec - Plzeň 0:2** Stoprocentní bilanci na hřištích soupeřů v průběhu jara drží fotbalisté Plzně i po sobotní bitvě v Jablonci. Severočeši sice lační po pohárové Evropě stejně jako úřadující český mistr, ale Západočechům nebyli rovnocenným soupeřem. Do přestávky totiž Jablonec předváděl neuvěřitelně bázlivý výkon, bez špetky odvahy neměl vůbec naději se přiblížit hostující svatyni na dostřel. Snaha o kombinaci byla nulová, o ofenzivním snažení ani nemluvě. Severočeši vypadali, jakoby ani sami nevěřili, že mohou Plzni vzdorovat. Nebýt několika ojedinělých brejků, jimž však absolutně chybělo smysluplné zakončení, nedostali by se vůbec za půlící čáry. Branky: 40. Petržela, 45.+1 Kolář. Diváci: 4120. **Sparta - Ostrava 2:0** Dřelo to, ale tři bodů se nakonec dočkali. Fotbalisté Sparty tak mají bitva o mistrovský titul dál ve svojí režii.

Nový olympijský stadion v Londýně s odklápěcí střechou

Vítězný gól dal stejně jako minule na Žižkově mladík Tomáš Příkryl, druhý znovu přidal Kweuke. U obou tref asistoval Krejčí. Letenští na jaře poprvé nasadili stejnou základní sestavu z minulého zápasu. Zatímco na Žižkově ukončili sérii dvou porážek, Baník se jim od začátku stavěl na velmi koncentrovaný odpor, jak si ostatně boj o záchranu žádá. Diváci: 12 618. **Výsledky 20. kola:** Příbram - Teplice 0:0, Slavia - Jablonec 0:0, Hradec - Dukla 0:2, Plzeň - Olomouc 0:4, Liberec - Ml.Boleslav 2:1, Slovácko - Bohemians 1905 3:2, Ostrava - Budějovice 1:1, Žižkov - Sparta 0:2.

Tabulka				
1. Sparta	21	16	1	4 39:16 49
2. Liberec	21	14	4	3 49:24 46
3. Plzeň	21	12	4	5 48:31 40
4. Boleslav	21	11	5	5 37:25 38
5. Jablonec	21	9	6	6 43:24 33
6. Dukla	21	8	7	6 28:21 31
7. Příbram	21	9	4	8 30:32 31
8. Teplice	21	8	6	7 22:23 30
9. Slovácko	21	8	3	10 21:26 27
10. Slavia	21	5	9	7 17:23 24
11. Hradec	21	6	6	9 15:25 24
12. Budějovice	21	4	8	9 24:37 20
13. Bohemians.	21	5	5	11 16:36 20
14. Olomouc	21	6	8	7 24:25 17
15. Ostrava	21	3	6	12 17:34 15
16. Žižkov	21	2	2	17 12:40 8

Slovenská Corgoň liga

21. kolo: MFK Ružomberok-Spartak Trnava 0:0, FC Nitra-MŠK Žilina 0:2 (0:2), FC Zlaté Moravce-Banská Bystrica 1:0 (1:0), Tatran Prešov-AS Trenčín 1:0 (1:0), Dunajská Streda-FK Senica 0:1 (0:0), MFK Košice-Slovan Bratislava 0:1 (0:0) **22. kolo:** FK Senica-MFK Košice 0:1 (0:1), Banská Bystrica-MFK Ružomberok 2:0 (1:0), Slovan Bratislava-Tatran Prešov 2:0 (1:0), Spartak Trnava-FC Nitra 1:2 (0:2), AS Trenčín-FC Zlaté Moravce 3:1 (1:0), MŠK Žilina-Dunajská Streda 2:0 (1:0)

Tabulka				
1. Žilina	21	12	6	3 35:20 42
2. Slovan	21	12	5	4 32:21 41
3. Senica	21	10	7	4 29:16 37
4. Trnava	21	10	6	5 24:19 36
5. Moravce	21	9	6	6 22:20 33
6. Ružomberok	21	7	8	6 26:20 29
7. Bystrica	21	7	4	10 28:29 25
8. Nitra	21	5	10	6 21:23 25
9. Košice	21	6	6	9 21:27 24
10. Trenčín	21	5	8	8 26:30 23
11. Prešov	21	3	6	12 10:26 15
12. D. Streda	21	4	0	17 12:35 12

Česká pojišť'ovna play-off

Pardubice - Vítkovice 5:4 Strhující sérii rozhodlo až prodloužení sedmého zápasu. Z postupu do semifinále se radují hokejisté Pardubic, kteří v napínavé sedmé bitvě porazili loňského finalistu z Vítkovic 5:4 v prodloužení, přestože v zápase ani jednou nevedli. Jen dotahovali, prodloužení si vynutili až v power-play a pak po 55 sekundách vstřelil postupový gól Daniel Rákos. Konečný stav série: 4:3. **Brno - Sparta 4:1** Hokejisté Komety Brno se postarali o největší senzaci dosavadního průběhu play off extraligy, když nečekaně vyřadili lídra základní části Spartu. V šestém zápase na domácím ledě Kometa vyhrála 4:1 a celou sérii proti Pražanům ovládla na zápasy 4:2. **Zlín - Plzeň 4:2** Zlín doma potřetí porazil Plzeň a vynutil si sedmý zápas. Stav série 3:3. **Liberec - Budějovice 3:1** Nedvěd dvěma góly poslal Liberec do semifinále. Konečný stav série: 4:1. **Tabulka boje o záchranu:** 1. Karlovy Vary 77, 2. Slavia 76, 3. Litvínov 72, 4. Mladá Boleslav 69.

Slovenská hokejová play-off

Košice-Ban. Bystrica 4:3 (pp), 4:3, 0:1, 3:1, 2:1; celkově 4:1. Skalica-Zvolen 3:4, 3:0, 2:4, 2:4, 3:1, 1:5; celkově 2:4. Slovan-Žilina 3:2, 4:2, 1:3, 5:2, 8:2; celkově 4:1. Poprad-Trenčín 5:1, 4:5 (sn), 1:4, 0:3, 2:1, 1:6; celkově 2:4. V semifinále se utkají: Košice-Zvolen a Slovan-Trenčín.

UNIGLOBE
Enterprise Travel

MEMBER OF:
tico.ca

The Legendary
Danube

EXCLUSIVE SAILING

NEW SHIP
AmaCerto
Sailing July 26, 2012
\$2 883
Per person - Based on a category E
Cruise only - Additional taxes: \$152
WINE INCLUDED AT DINNER
AND FREE WI-FI ONBOARD THE SHIP

PACKAGES
also available
INCLUDES:
Flights - Transfers - 2 pre nights in Prague at the
Crown Plaza 4* - 1 post night in Budapest at the
Mercure Korina 4* - Excursions and city tours.
encore
cruises

1221 Yonge Street (at Summerhill Ave.) Toronto, M4T 1W4
Tel: 416 504 3800 Toll Free: 1 800 825 7577
Fax: 416 968 5947
blanka@premieregroup.com
dianab@premieregroup.com

ROYAL LEPAGE
Signature Realty
IND. OWNED & OPERATED BROKERAGE

Rosti Brankovsky

Broker
Jedinečné služby

Pro prodej:
analýza trhu, obchodního trendu, místa, příprava domu pro prodej.

Pro kupce:
denní zasílání nabídky e-mailem, osobní prohlídka nemovitostí,
finanční asistence.

Jsem tu pro vás!
Royal Le Page, Signature Realty
Independently owned and operated brokerage
416/443-0300 - direct 416/443-9268
www.brankovsky.com * e-mail: rostib@rogers.com